

KAINATDAKI QÜSURSUZLUQ TƏSADÜF DEYİL

**HARUN YƏHYA
(ADNAN OKTAR)**

MÜNDƏRİCAT

Giriş: Təsadüf iddialarının məntiqsizliyi

Təsadüflər ilah ola bilməz, bütün varlıqların yaradıcısı Allahdır

Kainatdakı qüsursuz nizam təsadüf iddialarını təkzib edir

Bitkilər aləmindəki bütün gözəllikləri Allah yaratmışdır

Təbiətdəki bütün canlıların yaradıcısı Allahdır

İnsanlar Allahın ruhundan üflədiyi ağıl və iradə sahibi varlıqlardır

Texnologiya və incəsənət sahəsində görülən işlər dizayn nümunəsidir

Nəticə: Təsadüf nəzəriyyəsinin tilsimi qalxır

Əlavə: Təkamül yalanı

OXUCUYA

Bu kitabda və digər işlərimizdə təkamül nəzəriyyəsinin süqutuna xüsusi yer ayrılmasının səbəbi bu nəzəriyyənin hər cür din əleyhdarı olan fəlsəfənin təməlini meydana gətirməsidir. Yaradılışı və dolayısıylə, Allahın varlığını inkar edən darvinizm 150 ildir ki, bir çox insanın imanını itirməsinə və ya şübhəyə düşməsinə səbəb olmuşdur. Buna görə də, bu nəzəriyyənin yalan olduğunu gözlər önünə gətirmək əhəmiyyətli imani bir vəzifədir. Bu əhəmiyyətli xidmətin bütün insanlığa çatdırılması isə zəruridir. Bəzi oxucularımız ola bilər ki, yalnız bir kitabımızı oxumaq imkanı tapa bilər. Bu səbəblə, hər kitabımızda bu mövzuya xülasə də olsa yer ayrılması uyğun hesab edilmişdir.

Qeyd edilməsi lazım olan başqa bir xüsüs də bu kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Yazıçının bütün kitablarında imani mövzular Quran ayələri yönündə izah edilir və insanlar Allahın ayələrini öyrənməyə və yaşamağa dəvət edilirlər. Allahın ayələri ilə əlaqədar bütün mövzular oxucuda heç bir şübhə və ya sual buraxmayacaq şəkildə açıqlanmışdır.

Bu mövzuda istifadə edilən səmimi, sadə və səlis üslub isə kitabların hamı tərəfindən rahat başa düşülməsini təmin edir. Bu təsirli və sadə izah sayəsində kitablar "bir nəfəsə oxunan kitablar" ibarəsinə tam uyğun gəlir. Dini qəti şəkildə rədd edən insanlar belə bu kitablarda bildirilən həqiqətlərdən təsirlənir və yazılanların doğruluğunu inkar edə bilmirlər.

Bu kitab və yazıçının digər əsərləri oxucular tərəfindən şəxsən oxuna biləcəyi kimi, qarşılıqlı söhbət şəraitində də oxuna bilər. Bu kitablardan istifadə etmək istəyən bir qrup oxucunun, kitabları bir yerdə oxumaları mövzu ilə əlaqədar öz təfəkkür və təcrübələrini də bir-birlərinə ötürmək baxımından faydalıdır.

Bununla belə, yalnız Allahın razılığı üçün yazılan bu kitabların tanınmasında və oxunmasında iştirak etmək də böyük xidmətdir. Çünki yazıçının bütün kitablarında isbat və razı salıcı yön son dərəcə güclüdür. Bu səbəblə, dini izah etmək istəyənlər üçün ən təsirli üsul bu kitabların digər insanlar tərəfindən də oxunmasının təşviq edilməsidir.

Kitabların arxasına yazıçının digər əsərlərinin təqdimatının əhəmiyyətli səbəbləri vardır. Bu sayədə kitabı nəzərdən keçirən şəxs yuxarıda yazılan xüsusiyyətləri daşıyan və oxumaqdan xoşlandığını ümid etdiyimiz bu kitabla eyni xüsusiyyətlərə sahib daha bir çox əsərin olduğunu görür, imani və siyasi mövzularda faydalana biləcəyi zəngin bir qaynağın mövcudluğuna şahid olacaq.

Bu əsərlərdə digər bəzilərdə görülən, yazıçının şəxsi qənaətlərinə və şübhəli qaynaqlara əsaslanan izahlara, müqəddəsata qarşı lazım olan ədəb və hörmətə diqqət yetirilməyən üslublara, şübhəli və həmçinin incidici yazılara rast gələ bilməzsiniz.

YAZIÇI VƏ ƏSƏRLƏRİ HAQQINDA

Harun Yəhya təxəllüsündən istifadə edən yazıçı Adnan Oktar 1956-cı ildə Ankarada anadan olmuşdur. İbtidai və orta təhsilini Ankarada almışdır. Daha sonra İstanbul Memar Sinan Universitetinin İncəsənət fakültəsində və İstanbul Universitetinin Fəlsəfə bölməsində təhsil almışdır. 1980-ci illərdən bu yana imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər hazırlamışdır. Bununla yanaşı, yazıçının təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini ortaya qoyan çox əhəmiyyətli əsərləri vardır.

Harun Yəhyanın əsərləri təxminən 30.000 şəklin olduğu cəmi 45.000 səhifəlik külliyyatdır və bu külliyyat 60 fərqli dilə tərcümə edilmişdir.

Yazıçının təxəllüsü inkarçı düşüncəyə qarşı mübarizə aparan iki peyğəmbərin xatirəsinə hörmət olaraq adlarını yad etmək üçün Harun və Yəhya adlarından götürülmüşdür. Yazıçı tərəfindən kitabların üz qabığında Rəsulullahın (səv) möhürünün olmasının simvolik mənası isə kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Bu möhür Qurani-kərimin Allahın son kitabı və son sözü, Peyğəmbərimizin (səv) xatəmül-ənbiya olduğunun rəmzidir. Yazıçı bütün yayımlarında Qurani və Rəsulullahın sünnəsini özünə rəhbər etmişdir. Bu surətlə, inkarçı düşüncə sistemlərinin bütün təməl iddialarını bir-bir ortadan qaldırmağı və dinə qarşı yönələn etirazları tam susduracaq son sözü söyləməyi əsas almışdır. Böyük hikmət və kamal sahibi olan Rəsulullahın möhüründən bu son sözü söyləmək niyyətinin duası olaraq istifadə edilmişdir.

Yazıçının bütün işlərindəki ortaq hədəf Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi təməl imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin əsassız təməllərini və azğın tətbiqlərini gözlər önünə çəkməkdir.

Necə ki, Harun Yəhyanın əsərləri Hindistandan Amerikaya, İngiltərədən İndoneziyaya, Polşadan Bosniya-herseqovinaya, İspaniyadan Braziliyaya, Malayziyadan İtaliyaya, Fransadan Bolqarıstana və Rusiyaya qədər dünyanın əlavə bir çox ölkəsində sevilərək oxunur. İngilis, fransız, alman, italyan, ispan, portuqal, urdu, ərəb, alban, rus, boşnaq, uyğur, İndoneziya, Malay, benqal, serb, bolqar, Çin, Danimarka və İsveç dili kimi bir çox dilə tərcümə edilən əsərlər xaricdə geniş oxucu kütləsi tərəfindən izlənilir.

Dünyanın dörd tərəfində fəvqəladə təqdir toplayan bu əsərlər bir çox insanın iman etməsinə, bir çoxunun da imanında dərinləşməsinə vəsilə olur. Kitablari oxuyub araşdıran hər kəs bu əsərlərdəki hikmətli, dolğun, asan aydın olan və səmimi üslubun, ağıllı və elmi yanaşmanın fərqiində olar. Bu əsərlər sürətli təsir etmə, qəti nəticə vermə, etiraz və təkzib edilə bilinməyən xüsusiyyətləri daşıyır. Bu əsərləri oxuyan və üzərində ciddi şəkildə düşünen

insanların artıq materialist fəlsəfəni, ateizmi və digər azğın görüş və fəlsəfələrin heç birini səmimi olaraq müdafiə etmələri mümkün deyil. Bundan sonra müdafiə etsələr də, ancaq romantik inadla müdafiə edəcəklər. Çünki fikri dayaqları aradan götürülmüşdür. Dövrümüzdəki bütün inkarçı cərəyanlar Harun Yəhya külliyyatı qarşısında fikirlə məğlub olmuşlar.

Şübhəsiz, bu xüsusiyyətlər Quranın hikmət və ifadə təsirliliyindən qaynaqlanır. Yazıçı bu əsərlərə görə öyünmür, yalnız Allahın hidayətinə vəsilə olmağa niyyət etmişdir. Bundan başqa, bu əsərlərin çap və nəşrində hər hansı bir maddi qazanc güdülür.

Bu həqiqətlər göz önünə gətirildikdə insanların görmədiklərini görmələrini təmin edən, hidayətlərinə vəsilə olan bu əsərlərin oxunmasını təşviq etməyin də çox əhəmiyyətli xidmət olduğu ortaya çıxır.

Bu qiymətli əsərləri tanıtməyin yerinə insanların zehinlərini bulandıran, fikri qarışıqlıq meydana gətirən, şübhə və tərəddüdləri aparmaq və imanı qurtarmaq üçün güclü və iti təsiri olmadığı ümumi təcrübə ilə sabit olan kitabları yaymaq isə əmək və zaman itkisinə səbəb olar. İmanı qurtarmaq məqsədindən çox, yazıçının ədəbi gücünü vurğulamağa yönələn əsərlərdə bu təsirin əldə edilə bilməyəcəyi məlumdur. Bu mövzuda şübhəsi olanlar varsa, Harun Yəhyanın əsərlərinin tək məqsədinin dinsizliyi yox etmək və Quran əxlaqını yaymaq olduğunu, bu xidmətdəki təsir, müvəffəqiyyət və səmimiyyətin açıq şəkildə göründüyünü oxucuların ümumi qənaətindən anlaya bilərlər.

Bilmək lazımdır ki, dünyadakı zülm və qarışıqlıqların, müsəlmanların çəkdiyi əziyyətlərin təməl səbəbi dinsizliyin fikri hakimiyyətidir. Bunlardan xilas olmağın yolu isə dinsizliyin fikirlə məğlub edilməsi, iman həqiqətlərinin ortaya qoyulması və Quran əxlaqının insanların qavrayıb yaşaya biləcəkləri şəkildə izah edilməsidir. Dünyanın gündən-günə daha çox büründüyü zülm, fəsad və qarışıqlıq mühiti diqqətə alındığında bu xidmətin mümkün qədər sürətli və təsirli şəkildə edilməsinin lazım olduğu aydındır. Əks halda, çox gec ola bilər.

Bu əhəmiyyətli xidmətdə öndərliyi üzərinə götürən Harun Yəhya külliyyatı Allahın izni ilə 21-ci əsrdə dünya insanlarını Quranda təsvir edilən hüsur, sülh, düzgünlük, ədalət, gözəllik və xoşbəxtliyə daşımağa vəsilə olacaq.

GİRİŞ

Təsadüf iddialarının məntiqsizliyi

Səhər qalxdığınız andan etibarən qarşılaşdığınız şeyləri düşünün... Başınızın altına qoyduğunuz yastıq, üzərinizə örtüydünüz yorğan, sizi yuxudan oyadan zəngli saat, qalxar-qalxmaz təmiz hava gəlməsi üçün açdığınız pəncərə, şkafdan asılmış paltarlarınız, hər səhər qalxdıqda baxdığınız güzgü, səhər yeməyində istifadə etdiyiniz çəngəl-bıçaq, çölə çıxarkən özünüzlə götürdüyünüz çətir, mindiyiniz lift, avtomobilinizin qapısını açdığınız açar, yoldakı işıqforlar, yol nişanları, iş yerindəki masanızda duran kağız, qələm və digərləri ...

Şübhəsiz ki, bütün bunlar bir çox insan tərəfindən üzərində düşünülərək, əmək və vaxt sərf edilərək, müəyyən bir məqsəd üçün hazırlanmışdır. Bu mövzuda heç bir şübhəniiz yoxdur və heç kim bunların səhər qalxdığınız anda olduqları yerdə təsadüfən qarşınıza çıxdığını da iddia etməyəcək. Məsələn, heç kim avtomobilinizin açarını təsadüfən onun qapısını açma biləcək şəkildə yonulmuş olduğunu və cibinizə də təsadüfən girdiyini söyləməyəcək. Ya da yoldakı yol nişanlarının olduqları yerlərə təsadüfən yerləşdiyini və təsadüfən onların üzərindəki rənglərlə insanlar üçün bir məna daşıyan yazıların meydana gəldiyini iddia etməyəcək. Eyni şəkildə masanızda duran və forma verilmiş bir naqildən başqa bir şey olmayan sancaq belə oraya təsadüfən, tam kağızları bir yerdə saxlayacaq şəkildə bükülüb qoyulduğunu iddia edən olmayacaq. Çünki bunların hər biri, ölçüləri, formaları, funksiyaları və daha bir çox təfərrüatları dizayn nümunəsidir. Sizin rahatlığınız üçün, ehtiyacınızı qarşılacaq şəkildə, ağıl işlədilərək hazırlanmışlar və hər birinin ətrafınızda olmasının xüsusi bir səbəbi, müəyyən bir məqsədi vardır.

Bəs onda yolda gedərkən gördüyünüz insanlar, yanından keçdiyiniz ağaclar, önünüzə çıxan it, evinizin tavanına yuva quran göyərçin, masanızda duran çiçəklər, başınızı qaldıraraq baxdığınız səma? Sizcə onların varlığının səbəbi təsadüflər ola bilər mi?

Şübhəsiz ki, belə bir ehtimal üzərində düşünmək belə son dərəcə ağılsız bir davranışdır ... Çünki sizi əhatə edən canlı-cansız bütün varlıqlar, bir az əvvəl saydığımız ətrafınızdakı insan əməyinin məhsulu olan əşyalarla müqayisə edilə bilməyəcək, təsadüflərə əsla ehtimal buraxmayacaq mükəmməllikdədir. Bunların hər biri üstün bilik və ağıl tələb edən şüurlu bir yaradılışın nümunələridir. Tək bir sancağın, naqilin təsadüfən düzgün bükülməsi ilə masasına gəlməsini məntiqsiz qarşılayan hər insan insanların, pişiklərin, quşların, ağacların və bütün kainatın da təsadüfən meydana gəlməsinin bunlarla müqayisə edilə bilməyəcək qədər qeyri-mümkün olduğunu əlbəttə ki, görə bilər.

Ancaq dövrümüzdə bu qədər açıq bir həqiqəti görə bilməyən, daha doğrusu gördüyü halda görməzlikdən gələn insanlar var. Bu kəslər ağacların, quşların, buludların, evlərin,

avtomobillərin, sizin, yaxınlarınızın, ətrafınızda gördüyünüz digər insanların və canlı-cansız hər şeyin, qıscacası içində yaşadığınız kainatın təsadüflərin əsəri olduğunu iddia edirlər.

“Materialist–darwinist” olaraq tanınan bu kəslər təsadüfləri üstün bir ağıl kimi təqdim edən, ard–arda meydana gələn milyonlarla təsadüfə “yaradıcı bir güc” olaraq göstərən batil bir fikrin müdafiəçiləridir. Materialist–darwinistlərə görə təsadüflər dünyadakı bütün insanların ağılından çox daha böyük bir ağıla sahibdirlər. Yüz minlərlə ildir gəlib–getmiş nə qədər insan varsa, hamısının beynini, aqlını, düşünmə qabiliyyətini, mühakimə və hafizə gücünü, fiziki xüsusiyyətlərini və daha yüzlərlə, minlərlə xüsusiyyətini formalaşdıran gücün “təsadüf” adlı bir “dahi” olduğunu iddia edərlər.

Materialist–darwinistlərə görə bu dahinin fəvqəladə hadisələri reallaşdırmaq üçün ehtiyacı olan tək şey isə “zaman”dır. Bu səhv məntiqə görə əgər təsadüfə vaxt verilərsə, cansız və şüursuz atom kütlələrini insanlara, qarışıqlara, atlara, zürafələrə, tovuzquşlarına, kəpənəklərə, əncirə, zeytuna, portağala, şaftalıya, nara, qarpıza, qovuna, pomidora, banana, laləyə, bənövşəyə, çiyələyə, gülə və ağılıza gələn–gəlməyən milyonlarla canlıya çevirə bilər. Üstəlik, bunlarla yanaşı planetləri, ulduzları, Günəşi, bunların hərəkət etdiyi orbitlərini meydana gətirə bilər. Ayrıca, darvinizmə görə bütün şagirdlər, bürokratlar, həkimlər, memarlar, iş adamları, mühəndislər, elm adamları da təsadüflərin səbirli fəaliyyətləri nəticəsində bir az mineral, bir az su və günəşin də iştirakı ilə vaxt ərzində meydana gəlmişlər. Maraqlısı odur ki, bəhsi keçən batil inancın təməli olan bu təsadüf bütü eyni zamanda, kitablarında, konfranslarında, diskussiyalarında öz “təsadüfi mövcudluqlarını” izah edən materialist–darwinistləri də meydana gətirmişdir. Məhz bəzi təkamülçü–materialist elm adamlarının latınca sözlərlə və başa düşülməsi xüsusilə çətinləşdirilmiş ağır bir üslubla izah etdikləri təkamül nəzəriyyəsinin və materialist fəlsəfənin əsasındakı iddia budur.

“Kainatdakı qüsursuzluq təsadüf deyil” adlı bu kitabımızda, özlərini təsadüf çıxılmazlığına salaraq ətraflarındakı yaradılış dəlillərini inkar edənlərin özlərini və içində yaşadıkları kainatı yaradan Allahın açıq–aşkar olan varlığını qəbul etməmək üçün nə cür bir məntiqsizlik içində olduqlarına birlikdə şahid olacağıq.

Ancaq mövzuya keçməzdən əvvəl bir xüsusu qeyd etməkdə fayda var: Materialist–darwinistlərin –bu kitabda nəzərdən keçirəcəyimiz– məntiqsizlikləri və ziddiyyətli izahları tarix boyunca yaşamış bütün büt-pərəstlər və inkarçı cəmiyyətlərdə rast gəlinən düşüncəsizlikdir. Keçmiş cəmiyyətlərdə də insanlar totemləri, əlləri ilə yonduqları heykəlləri ilah olaraq qəbul etmişlər, daşdan, torpaqdan heykəllərin yaradıcı ola biləcəyinə inanacaq qədər şüurlarını itirmişlər.

AĞILLI DİZAYN, YƏNİ YARADILIŞ:

Allahın yaratmaq üçün dizayn etməyə ehtiyacı yoxdur

Kitabda yer verilən “dizayn” ifadəsinin də doğru başa düşülməsi olduqca əhəmiyyətlidir. Allahın qüsursuz bir dizayn yaratmış olması, Rəbbimizin əvvəl planlayıb daha sonra yaratdığı mənasına gəlməz. Hər kəs bilməlidir ki, göylərin və yerin Rəbbi olan Allahın yaratmaq üçün hər hansı bir “dizayn” etməyə ehtiyacı yoxdur. Allahın dizayn etməsi və yaratması eyni anda baş verər. Allah bu cür nöqsanlardan uzaqdır.

Allah nəyisə yaratmaq istədikdə və ya bir işin olmasına qərar verdikdə onun üçün yalnız “Ol!” deməsi kifayətdir.

Ayələrdə belə buyurulur:

Bir şeyi yaratmaq istədikdə ona tək cə: “Ol!” deyər, o da olar. (Yasin surəsi, 82)

Göyləri və yeri icad edən Odur. O, bir işi yaratmaq istədikdə ona ancaq: “Ol!” – deyər, o da olar. (Bəqərə surəsi, 117)

Təsadüflər ilah ola bilməz, bütün varlıqların yaradıcısı Allahdır

Çarlz Darvinin XIX əsrdə irəliyə sürdüyü təkamül nəzəriyyəsi insanlıq tarixində yer tutan ən inanılmaz, ən ağıldankənar iddialardan biridir. Buna baxmayaraq, 150 il ərzində müxtəlif elm adamlarından professorlara, həkimlərdən tədqiqatçılara qədər bir çox insan bu nəzəriyyəyə inanmışdır. Bu insanlar elmi həqiqətlərlə zidd düşməyi belə gözə alaraq böyük bir qətiyyətlə təkamül nəzəriyyəsini müdafiə etməyə çalışmışlar.

Halbuki, bu nəzəriyyə ağılsız bir iddia irəli sürür. Təkamül nəzəriyyəsinə görə bütün insanlar, bitkilər və heyvanlar kor və şüursuz təsadüflərin əsəridir. Təkamülçülər bundan milyardlarla il əvvəl şüuru, ağılı, biliyi və heç bir gücü olmayan cansız atomların təsadüflər nəticəsində ibtidai şorba olaraq adlandırdıqları okeanlarda və ya su hövzələrində müəyyən nisbətlərdə bir yerə yığılaraq, daha sonra təsadüfi hadisələr nəticəsində, bu gün elm adamlarının belə ən son texnologiya ilə laboratoriyalarda əldə edə bilmədikləri zülalları və hüceyrəni meydana gətirdiyinə inanırlar. Bununla da kifayətlənməyib daha da irəli gedərək kor təsadüflərin meydana gətirdiyi hüceyrələrin də yenə təsadüfi proseslər nəticəsində balıqları, dəniz ulduzlarını, pinqvinləri, pişikləri, aslanları, qağayıları, quzuları və hətta ağıl sahibi insanları meydana gətirdiklərini söyləyərlər.

Təkamülçülərin nə qədər məntiqsiz bir iddia irəli sürdüklerini anlamaq üçün bir nümunə verək:

Təsadüflərin yaradıcı gücü olduğuna inanan təkamülçülər, çox böyük çənlər götürsələr. Bu çənlər üçün bir canlı yaratmaq üçün lazım olduğunu düşündükləri bütün maddələri qoysalar. Məsələn, bu çənə həyatı meydana gətirən bütün amin turşularını, zülalları, lipidləri, karbon, fosfor, kalsium, karotin kimi elementlərin hamısını qoysalar. Daha sonra bu qarışığa kənardan istədikləri kimi müdaxilə etsinlər. Məsələn, çənləri isitsələr, soyutsalar, üzərinə ildırımlar düşsələr, elektrik versələr. Çənə qoyduqları maddələri istədikləri müasir cihazlarla qarışdırsalar. Ayrıca bu qarışıqın başında milyardlarla, hətta trilyonlarca il bir-birlərinə atadan oğula vəsiyyət edərək keşik tutsalar və heç bir şeyi təsadüflərə buraxmadan, qarışıqın hər anına nəzarət edərək, bir-birlərinə məsləhətləşib, dünyanın ən qabaqcıl bioloqlarından, genetiklərindən, fiziklərindən, təkamül mütəxəssislərindən məsləhət alsalar. Bir canlının meydana gəlməsi üçün hansı şərtlərin lazımlı olduğuna inanırlarsa hamısını istifadə etməkdə sərbəst olsalar ...

Bütün bu şüurlu və ciddi səylərə baxmayaraq bu çəndən həyata dair bir şey heç vaxt çıxara bilməzlər. Nə edirlərsə etsinlər yenə də bu çənin içindən, bu kitab boyunca şəkillərini görəcəyiniz tovuz quşlarını, sərçələri, dovşanları, tutuquşularını, atları, kərgədanları, qarpızı, naringini, gülləri, yasəmənləri, cökə ağaclarını, giləsləri, çiyələyi, bananları, kakosu,

pambığı, qarğıdalını, xurmanı, ənciri, zeytunu, limonu, üzümləri, əriyi, sincabları, bayquşları, qarışqaları, bal arılarını və s. çıxara bilməzlər.

Hansı əməliyyatı yerinə yetirsələr də bu çənin içindəki atomlar; Eynşteyn, Nyuton kimi mürəkkəb problemlərə həll yolu tapan dahi elm adamlarını; Picasso, Michalengelo kimi sənət və estetik cəhətdən möcüzələr meydana gətirən sənətçiləri; Bethoven, Motsart kimi insan ruhuna zövq verən melodiylar bəstələyən musiqiçiləri; ixtiralar edən, bədənini təşkil edən atomları mikroskop altında araşdıran elm adamlarını; Humphrey Bogart, Charlton Heston kimi məşhur aktyorları; Britney Spears, Ricky Martin, Michael Jackson kimi sənətçiləri; rəqs edən, mahnı oxuyan, simmetriyadan, estetikadan, rənglərin ahəngindən zövq alan, avtomobil dizayn edən, kitab yazan, kitab oxuyan, öyrənən, öyrəndiklərini yaddaşında saxlayan, düşünən, dərk edən, mühakimə edən, həyəcanlanan, sevinən, sevgi, mərhəmət və şəfqət duyan, darıxan, sobadakı keksin qoxusunu hiss etdikdə iştahlanan, yediyi yeməyin dadından zövq alan, gülməli bir hadisəyə gülən, dostları ilə zarafatlaşan, bir fikri müdafiə edən, müzakirə edən insan zəkasını qətiyyənlə meydana gətirə bilməzlər.

Şüursuz atomları hər hansı formada bir yerə yığırsınızsa yığın, heç vaxt bu varlıqlardan tək birini, hətta bunlardan hər hansı birinin tək bir hüceyrəsini belə meydana gətirə bilməzlər.

Elə isə bütün insanlığın bilik və səyi ilə əsla meydana gələ bilməyəcək canlılığı şüursuz atomların, kor təsadüflərin köməyi ilə meydana gətirdiyini necə iddia edə bilərlər? Hər kəsə aydındır ki, bir qədər ağılı və vicdanı olan bir insan bütün canlıların və insanların təsadüflərin əsəri olmasının mümkün ola bilməyəcəyini dərhal anlayar. Heç bir ön mühakiməyə qapılmadan, ağılı və vicdanı ilə düşünən hər insan bütün bu varlıqları yaradanın üstün bir ağılı, sonsuz bilik və misilsiz güc sahibi Allah olduğunu qəti olaraq bilər.

Ancaq, XX əsr ərzində böyük bir möcüzə olaraq, insanların bir hissəsi bu ağılasığmaz ssenariyə inanmışlar. Bütpərəst qövmlərin inancları ilə lağ edən, onları primitiv görən bu insanlar, professor, elm adamı, müəllim kimi adlara sahib olmalarına baxmayaraq, taxtadan oyulmuş bir bütün insanların yaradıcısı olduğuna inananlar qədər ağıllarını və vicdanlarını kor etmiş və bu cəfəngiyata inanmışlar. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) bir hədisi-şərifində bu cür kor insanlara şirkin ən böyük günah olduğunu xatırladır:

“(Ən böyük günah) Allah səni yaratmış ikən, Ona şərik qoşmağındır”. (Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tərcümə və Şərhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 2-ci cild, Akçağ nəşrləri, Ankara, səh. 130)

Allah Quranda bütlərə sitayiş edən, bu bütlər haqqında yalanlar uyduraraq onların hər şeyə qadir olduqlarını zənn edən bu insanları belə xəbərdar edir:

Siz Allahı qoyub ancaq bütlərə ibadət edir və yalan uydurursunuz. Şübhəsiz ki, Allahdan başqa ibadət etdikləriniz sizə ruzi verməyə qadir deyillər. Elə isə ruzini Allahdan

diləyin, Ona ibadət edin və Ona şükür edin. Siz ancaq Ona qaytarılacaqsınız". (Ənkəbut surəsi, 17)

Kainatdakı qüsursuz nizam təsadüf iddialarını təkzib edir

Canlı və cansız bütün varlıqları özündə cəmləşdirən kainat qüsursuz bir dizayna, bənzərsiz sistemlərə, canlıların yaşaya bilmələri üçün lazım olan bütün şərtlərin mövcud olduğu ahəng və nizama malikdir. Xüsusilə, XX və XXI əsrdə əldə edilən bütün tapıntılar kainatın qüsursuz bir plan və dizaynın nəticəsi olduğunu ortaya qoymuşdur. Elmin göstərdiyi həqiqət budur: Kainatı, üstün bir ağıla və sonsuz bir gücə sahib olan Uca Allah yaratmışdır.

Buna baxmayaraq, elmin XX əsrdə açıq dəlillərlə ortaya qoyduğu bu həqiqət, darvinist–materialist fəlsəfəni mənimsəmiş kəslər tərəfindən görməzlikdən gəlinir. Daha əvvəl də ifadə edildiyi kimi materialistlər kainatın, kaosun və təsadüflərin məhsulu olduğunu iddia edərlər. Ancaq, kainatın yaranmasından içində işləyən sistemlər və mövcud olan varlıqlar arasındakı qüsursuz tarazlıq və ahəngə qədər araşdırılan hər mövzu kainatın təsadüfən meydana gələ bilməyəcəyini qəti şəkildə ortaya qoyur.

İngilis fiziki və riyaziyyatçısı Sir James Jeans kainatdakı qüsursuz nizamı bu şəkildə ifadə etmişdir:

“Kainat haqqında aparılanbelmi araşdırmanın nəticəsi tək bir cümləylə yekunlaşdırıla bilər: Kainat riyazi biliyi sonsuz olan bir varlıq tərəfindən dizayn edilmiş olaraq görünür.”
(Sir James Jeans, The Mysterious Universe, Cambridge University Press, 1932, s. 140)

Kainatdakı mükəmməl nizam həyatın mövcudluğunun təsadüfi mexanizmlərlə meydana gəldiyini qarşıya qoyan təkamül nəzəriyyəsinin banisi Çarlz Darvini belə, kainatın yaradılışında təsadüflərin yerinin ola bilməyəcəyini etiraf etmək məcburiyyətində qoymuşdur. Darwin bunu belə etiraf edir:

“Bu böyük və xariqüladə kainatı çox geriyə və çox irəliyə baxmaq qabiliyyəti olan insan da daxil olmaqla kor təsadüf və ya zərurətin əsəri olaraq görmək çox çətin, hətta qeyri–mümkündür”. *(Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur nəşrləri, İstanbul 1980, s. 289)*

Hz. Məhəmməd (s.ə.v):

“Əzəmət və izzət sahibi Allahdan başqa ilah yoxdur. Böyük Ərşin sahibi Allahdan başqa ilah yoxdur. Göylərin Rəbbi, yerin Rəbbi və qiymətli ərşin Rəbbi Allahdan başqa məbud yoxdur”. *(Sahih–i Müslim, Hədis no, 4909)*

Kainatdakı bütün göy cisimlərinin yayılması, insanın həyatı üçün tam lazım olan quruluşdadır. Məsələn, kosmosda böyük boşluqlar var. Amerikalı astronom Corc Greenstein, “The Symbiotic Universe” (Simbiotik Kainat) adlı kitabında göy cisimləri arasında müəyyən məsafələrin olmasının əhəmiyyətini belə açıqlayır:

Əgər ulduzlar bir-birlərinə bir az daha yaxın olsaydılar, astrofizika çox da fərqli olmazdı. Ulduzlarda, nebulalarda və digər göy cisimlərində baş verən əsas fiziki proseslərdə heç bir dəyişiklik olmazdı. Uzaq bir məsafədən baxdıqda qalaktikamızın görünüşü də indiki ilə eyni olardı. Tək fərq gecə çəmənlik üzərinə uzanıb izlədiyim səmada ulduzların daha çox sayda olması olardı. Amma üzr istəyirəm, bəli; bir fərq də olardı: Bu mənşərini seyr edən "mən" olmazdım ... Kosmosdakı bu nəhəng boşluq bizim varlığımızın əsas şərtidir. (*George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21*)

Fransa Akademiyasının üzvü olan məşhur Prof. Jean Guitton:

"Təbiətin əsas dəyişməz və həyatın ortaya çıxmasına səbəb olan ilk şərtlər, heyratamız bir dəqiqliklə tənzimlənmişdir. Kainatın nə qədər ağılsız bir incəliklə tənzimlənmiş kimi göründüyü haqqında bir fikir vermək üçün Yerdən Mars planeti üzərində bir çuxura topunu göndərməyi bacaran bir qolf oyunçusunun bacarığını düşünmək kifayətdir"! (Jan Guitton, Tanrı Ve Bilim, simavi nəşrləri, 1993, s. 54)

"Təbiətin əsas dəyişməz qanunları və həyatın ortaya çıxmasına səbəb olan ilk şərtlər heyratamız bir dəqiqliklə tənzimlənmişdir. Kainatın nə qədər ağılsız bir incəliklə tənzimlənmiş kimi göründüyü haqqında bir fikir bildirmək üçün Yerdən Mars planeti üzərində bir çuxura topunu göndərməyi bacaran bir qolf oyunçusunun bacarığını düşünmək kifayətdir!" (*Jean Guitton, Tanrı ve Bilim, Simavi Yayınları, 1993, s. 54*)

Əgər kainatın qanunları maddənin yalnız bərk və qaz halında olmasına icazə vermiş olsaydı, həyat mümkün ola bilməyəcəkdi. Çünki bərk maddələrdə atomlar çox sıx yerləşdikləri üçün sabitdirlər və canlı orqanizmlərin reallaşdırmaq məcburiyyətində olduqları dinamik molekulyar proseslərə qətiyyən imkan verməzlər. Qazlardan isə atomlar heç bir sabitlik göstərmədən sərbəst yayırlar və belə bir quruluş daxilində canlı orqanizmlərin kompleks mexanizmlərinin işləməsi qeyri-mümkündür.

Qısacası, həyat üçün lazımlı proseslərin həyata keçirilməsində, maye mühitin varlığı zəruridir. Mayələrin ən ideali daha doğrusu tək ideal olanı isə sudur.

Dünyada mövcud olan mühitin həyat baxımından uyğunluğu təsadüflərlə əsla açıqlana bilməyəcək qədər heyranedicə xüsusiyyətlərə malikdir. Harvard Universiteti bioloji kimya hissəsi professoru Lawrence Henderson bu vəziyyəti belə ifadə etmişdir:

Təbiət təməl xüsusiyyətləri (yəni canlıları meydana gətirən müxtəlif kimyəvi maddələr və fiziki-kimyəvi proseslər ilə hidrosferin fiziki və kimyəvi xüsusiyyətləri cəhətdən) həyat üçün ola biləcək ən uyğun mühitdir. (*Lawrence Henderson, The Fitness of the Environment, Boston: Beacon Press, 1958, ön söz*)

Allah dünyadakı suyun miqdarını da canlıların yaşamasına ən uyğun şəkildə yaratmışdır. XVIII əsr İngilis təbiətşünası John Ray bu vəziyyəti bu sözlərlə ifadə etmişdir:

“Əgər dünya üzərində indikinin yarısı qədər dəniz olsaydı, onda su buxarının miqdarı da indikinin yarısı qədər olacaqdı, bu səbəbdən biz də torpaqları suvarmaq üçün hazırda sahib olduğumuz çayların ancaq yarısına sahib olacaqdıq, çünki su buxarının miqdarı, su səthinin genişliyi ilə əlaqəlidir. Buna görə Yaradıcı, bunu elə bir şəkildə təşkil etmişdir ki, dənizlər quru üçün lazım olan su buxarını təmin edəcək genişlikdədir”.*(John Ray, The Wisdom of God Manifested in the Word of Creation, 1701; Michael Denton, Nature's Destiny,, s. 73)*

Bütün bunları təsadüflərin meydana gətirdiyini iddia edə bilməsi üçün bir insan ağıl və vicdandan tamamilə məhrum olmalıdır.

Molekulyar biolog Maykl Denton:

“Əgər suyun axıcılığı daha yüksək olsaydı, həyatın əsasını təşkil etmə xüsusiyyətini tamamilə itirərdi. Məsələn, axıcılığı hidrogen mayesi qədər yüksək olsaydı, canlıların quruluşları, dağıdıcı təsirlər qarşısında çox daha şiddətli hərəkətlərə məruz qalacaqdı... Həssas molekulyar quruluşların su tərəfindən dəstəklənməsi mümkün olmayacaq, canlı hüceyrəsinin son dərəcə həssas olan quruluşu həyatını davam etdirə bilməyəcəkdi ...

Digər tərəfdən, suyun axıcılığı bir az daha az olsaydı, (zülallar, fermentlər kimi) makromolekulların və xüsusilə mitoxondri kimi xüsusiləşmiş quruluşlar ilə kiçik orqanoidlərin nizamlı hərəkətləri qeyri-mümkün hala gələcəkdi. Eyni şəkildə hüceyrə bölünməsi də imkansız olacaqdı. Hüceyrənin bütün həyatı fəaliyyətləri donacaq və bizim bildiyimizə bənzər bir hüceyrə həyatı mümkün olmayacaqdı. Hüceyrələrin embriogeneza (ana bətnindəki inkişaf) sırasındakı hərəkət etmə və sürünmə qabiliyyətlərinə bağlı olan daha yüksək orqanizmlərin inkişafı isə, suyun axıcılığının çox az aşağı olması vəziyyətində belə, qətiyyən baş tutmayacaqdı”.*(Michael Denton, Nature's Destiny, s. 33)*

Yer üzündə olan su, su dövrünü sayəsində davamlı yenidən istifadəyə yararlı vəziyyətə gələrək insanları, bitkiləri və heyvanları qidalandırır. Ayrıca, yer üzündəki su Günəşin istiliyi sayəsində “təmizlənmiş olaraq” buxarlanır. Buxar atmosferdə sıxlaşıb buluda çevrilər, sonra da yağış şəklində Yer səthinə təkrar geri qaytar. Məsələn, bir ildə dünyanın ekvator bölgəsindən təxminən altı-yeddi yüz milyon ton suyun buxarlandığı və bunun şimal və cənub qütb bölgələrinin yaxınlarına daşındığı, sonra da yağış yolu ilə təmiz su olaraq yenidən dənizlərə töküldüyü hesablanmışdır.

Bəhs etdiyimiz bu su dövrünü baş verməsəydi, yəni su buxarlanıb yer üzünə qayıtmaq əvəzinə atmosferdə yox olsaydı, heç şübhəsiz bu vəziyyət həyatın sona çatması üçün yetərli bir səbəb olardı.

BİTKİLƏR ALƏMİNDƏKİ BÜTÜN GÖZƏLLİKLƏRİ ALLAH YARATMIŞDIR

Rəngiylə, qoxusuyla hər biri ayrı bir estetik möcüzəsi olan bənövşələr, sünbüllər, çobanyastığılar, qızılgüllər; əvəzənməz dadlara sahib, vitamin qaynağı meyvələrdən giləslər, şaftalıları, almalar, üzüm, çiyələk, portağallar; həyat üçün oksigen fabriki olan yaşıllıqlar, şamlar, sərvlər, qovaqlar və digərləri Allahın insanlara nemət olaraq təqdim etdiyi gözəlliklərdəndir.

Təsadüf iddialarına ən kiçik bir ehtimal buraxmayacaq qədər böyük bir estetikaya və fəvqəladə kompleksliyə sahib sistemlərə və əvəzənməz faydaları olan bitkilərin hər biri, sonsuz güc sahibi Allahın yaratmasındakı möcüzələri göstərir. Bu həqiqət kiçik bir toxum dənəsinə də, bu toxum dənəsinin içindəki məlumatlarla böyüyən metrlərlə yüksəklikdəki bir ağaca da aiddir.

O, yeri məxluqat üçün döşədi. Orada meyvələr və salxımlı xurma ağacları vardır. Həmçinin saçaqlı dənli bitkilər və xoş ətirli çiçəklər də vardır. Elə isə Rəbbinizin hansı nemətlərini yalan sayırsınız? (Rəhman surəsi, 10–13)

Şəkillərdə gördüyünüz bu kiçik toxumlarda, Britaniya ensiklopediyasındakı məlumatların 60 qatından daha çox məlumat var. Torpağa düşən toxumlardakı məlumatlar bir müddət sonra zanbaq, söyüd ağacı, bənövşə və ya uzun palıd ağacına çevrilər. Hər toxumdan fərqli dadda, iydə, rəng və ölçülərdə bitkilər çıxar. Bu qədər məlumatın bu toxumlara təsadüfən yerləşdiyini düşünmək, insan ağına lağ etməkdir.

Qapqara torpağın, kiçik bir toxumla birləşərək, bu toxumun içindən rəngarəng çiçəkləri, xoş ətirli meyvələri çıxarması Uca Rəbbimizin yaratmasındakı möcüzələrdən yalnız biridir.

Bitkilər sayca çox olduqları bölgələrdə bir müddət sonra çoxalmanı dayandırarlar. Təkamülçülərin iddialarının tam əksinə –güclü olanın qorunması, zəif olanın yox olması lazım ikən– bitkilər yaşamaq üçün mübarizə aparmazlar. Ətraflarındakı bitki örtüyünün sıxlığını sanki hiss edər və saylarını nəzarət altında tutarlar. Bu nəzarəti təmin etmək üçün də daha az toxum hazırlamağa başlayarlar. Təhlükə aradan qalxdıqda və çoxalma ehtiyacı yarandıqda isə yenidən hazırladıqları toxum miqdarını artırarlar. *(Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Biology of Evolution, s. 16)*

“Bitki aləminin tarixində yüksək səviyyəli bitkilərin açıqca bir anda və birdən–birə inkişaf etmələri qədər mənə daha fəvqəladə gələn bir hadisə yoxdur.” *(Francis Darwin, Çarlz Darvinin həyatı və məktubları, 1887, səh. 248)*

Təbiətdəki bitki müxtəlifliyi bitkilərin təsadüflərin əsəri olmadığını göstərən dəlillərdən biridir. Hər biri bir–birindən estetik, xoş ətirli bitkilərin qüsursuz sistemlərini və fəvqəladə dizaynını şüursuz atomların təsadüfən meydana gətirdiyini iddia etmək, böyük bir cəfəngiyatdır. Bu, bir mağazadakı paltarların, parçaların və sapların təsadüfən birləşməsi ilə öz–özünə əmələ gəldiyini iddia etmək qədər məntiqsizdir.

“... Ancaq mən hələ də qərəzsiz olaraq, bitki fosili (qalıqı) qeydlərində xüsusi bir yaradılışın olduğunu düşünürəm. Əgər bununla yanaşı, bu təsnifatın iyerarxiyası üçün başqa bir izah tapılsa, bu təkamül nəzəriyyəsinin matəm zəngi olar. Orxideyanın, su mərciməyi gülünün (*Lemna minor*), palma ağacının eyni əcdaddan əmələ gəldiyini düşünə bilərsinizmi? Və bu fərziyyə üçün hər hansısa bir dəlilimiz var mı? Təkamülçülər buna bir cavab fikirləşməlidirlər. Ancaq bir çoxu sorğulamamışdan əvvəl çökəcək. *“(W. R. Bird, Origin of Species Revisited, s. 233)*

Yer üzündəki saymaqla bitirə bilməyəcəyimiz çeşiddə bitkilər milyonlarla ildir nə vaxt nə etməli olduqlarını toxumlarında yerləşmiş proqram sayəsində bilir və unutmadan, yanılmadan bu proqramı həyata keçirirlər. Heç bir zaman bir albalı toxumundan şaftalı ağacı çıxmamış, limon ağacına aid bir toxumdan çiyələk əmələ gəlməmişdir. Beyini, gözü, ağılı olmayan bir taxta parçasının bu cür qüsursuz işləyən bir proqramı öz–özünə həyata keçirməsi əlbəttə ki, qeyri–mümkündür. Milyonlarla ildir qüsursuz davam edən bu sistemin təsadüflərin uğuru (!) olduğunu düşünmək isə ağıl sahibi hər kəsə gülünc gələn bir xəyaldır. Bitkiləri yaradan Allahdır.

“Bir palıd qozası günəbaxana deyil də, palıd ağacına çevrilməli olduğunu necə bilir? ... Təxminən 40 il əvvəl bioloqlar canlı orqanizmlərdə məlumatın əhəmiyyətli bir rol oynadığını öyrənməyə başladıklarında biologiya elmi də çox əhəmiyyətli bir irəliləyiş əldə etdi. Ona orqanizmdə necə fəaliyyət göstərməli, necə böyüməli, necə yaşamalması və necə törəməli olduğunu söyləyən məlumatın yerini kəşf etdik. Məlumat bitkinin içərisində olduğu kimi toxumun içərisində də mövcuddur. Toyuğun içərisində olduğu kimi yumurtanın içərisində də mövcuddur. Yumurta məlumatı toyuğa ötürər, toyuq yumurtaya, bu belə davam edər”.
(Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering The Modern Theory of Evolution, sf. 23)

Peyğəmbərimiz deyir ki:

“Allah gözəldir, gözəlliyi sevər ...” (İmam Nenevi, Riyaz'üs–Salihin, Cild: 3, sf: 163)

Milyonlarla ildir dəyişməyən ətri, bir–birindən gözəl rəngləri, yarpağındakı zəriflik və estetik görünüşü ilə bir gül yarpağı belə təkamülçülərin təsadüf iddialarının əsassız olduğunu ortaya qoyur. İllərcə təhsil alan mütəxəssislər gül yarpağının ətrini təqlid edə bilmək üçün laboratoriyalarda təcrübə və tədqiqatlar apararkən gül bir mütəxəssisdən daha üstün bir şəkildə milyonlarla ildir eyni əvəzəlməz qoxunu verir.

Gül özünə xas qoxusu, rəngi, yumşaqlığı və estetik görünüşüylə Allahın bənzərsiz sənətini nümayiş etdirən yaradılış möcüzələrindən biridir.

Yer üzündəki bütün bitkilər özləri üçün ən uyğun quruluşlara sahibdirlər. Məsələn, kokos toxumları uzun müddət suda qalarlar, bu səbəblə, qabıqları olduqca qalıdır və qabıqlarını sudan qoruyan xüsusi bir quruluşu vardır. Bunun sayəsində, suda uzun müddət səfər edə bilirlər. Bu səfərləri əsnasında normaldan daha çox qidaya ehtiyac duyarlar ki, kokos toxumunun içində də tam lazım olduğu qədər qida qorunub. Ayrıca, kokos toxumu suda açılmaz, quruya gəldiyini anlayar və tam o anda açılar.

Bütün bunları şüursuz atomların təsadüfən hesabladığını iddia etmək mümkünsüzdür.

Bu bitki Allahın üstün yaratmasının bütün kainatdakı nümunələrindən yalnız biridir.

Bitkilərin içində bəzi atomlar birləşərək xüsusi maddə meydana gətirirlər və bunun nəticəsində bir-birindən gözəl qoxular ortaya çıxar. Üstəlik bu qoxu, dünyanın hər yanında eyni şəkildə meydana gəlir. Haqqında danışılan maddədəki ən kiçik bir dəyişiklik, məsələn, bir atomun sayındakı fərqlilik qoxunu tamamilə dəyişdirə bilər və ya tamamilə ortadan qaldıra bilər. Ancaq, heç bir zaman quruluş pozulmaz, bitkilərdəki qoxu laboratoriyalarında heç səhv edilməz. Bu mükəmməllik sayəsində dünyanın hər yerində eyni çiçəklər eyni iyi verir.

Qoxu istehsalında çox incə hesablamalar edilməlidir. Bu əməliyyat əsnasında kompleks quruluşlu molekullar ortaya çıxar. Məsələn, güllər qoxu istehsalı üçün 3 ilə 10 arası miqdarda maddədən istifadə edirlər, ağ freziya 10, nilufər isə 6 maddədən istifadə edən bitkilərdir. Bu mövzuda təhsil almamış insanların tərkibini təhlil etməkdə çətinlik çəkəcəyi, hətta təhlil edə bilməyəcəyi kimyəvi maddələr bitki tərəfindən ancaq mikroskopla görülə biləcək bir sahədə hazırlandığı kimi, hər bitki ayrı bir qoxu və kimyəvi tərkibdən istifadə edir. Qoxu mütəxəssisləri isə bir-birindən fərqli, gözəl qoxular hazırlamaq üçün uzun illər əmək sərf edirlər.

Bitkilərə, ancaq kimya mühəndislərinin sahib ola biləcəyi bu şüuru, ağılı və məlumatı verən nədir? Qoxu laboratoriyalarından çox daha bacarıqlı olan bitkilər Allahın yaratma sənətini gözlər önünə sərən dəlillərdəndir.

Məşhur təkamülçü paleontoloq Niles Eldric etiraf edir:

“Əslində bütün bioloji dünyada gördüyümüz nizam üçün tək alternativ izah xüsusi yaradılışdır”. (*Niles Eldredge, Time Frames: The Rethinking of Darwinian Evolution and the Theory of Punctuated Equilibria, New York: Simon & Schuster, 1985, s. 29*)

Hz. Məhəmməd (s.ə.v) deyir ki:

“Qarpızdan faydalanın və ona təzim edin. Çünki onun suyu cənnətdən, dadı da cənnət dadındandır... Qarpız cənnət (meyvələrin)dəndir”. [Ölüm–Kıyamət–Ahiret və Ahirzaman Alametləri, İmam Şa’rani, Bedir Yayınevi, s. 313]

Bananın tərkibində müxtəlif karbohidratlar və əhəmiyyətli ölçüdə kalium var. Bu tərkibi ilə banan hüceyrə və əzələləri inkişaf etdirir, bədən su tarazlığını nizamlayır və ürək döyüntülərini normallaşdırır. Bu faydaları ilə yanaşı, Allah Quranda “meyvələri salxım–salxım asılmış banan ağacları” (Vaqiə surəsi, 29) ayəsiylə bananın cənnət meyvələrindən olduğunu xəbər vermişdir. Əlbəttə ki, digər bütün nemətlər kimi cənnətdəki banan da dünyadakından çox daha qüsursuz olacaq. Ancaq Allah dünyada da bu cənnət nemətinin bir bənzərini yaratmış və insanları bu meyvədən faydalandırmışdır.

Təkamülçülər tək bir noxud dənəsi belə meydana gətirə bilməzlər!

Dünyanın ən məşhur elm adamlarını, hətta keçmişdə yaşamış bütün elm adamlarını–bir yerə gətirib, dünyanın ən inkişaf etmiş və ən yeni texnologiya ilə təchiz edilmiş laboratoriyalarından istifadə edib, müasir texnologiyanın bütün imkanlarını bunun üçün səfərbər edib və bu iş üçün illərlə səy göstərsələr, nəinki tək bir noxud dənəsini, noxudu meydana gətirən tək bir hüceyrəni belə meydana gətirə bilməzlər. Məhz bu həqiqət təkamülçülərin görməzlikdən gəldikləri ən əhəmiyyətli məqamlardan biridir. Hər şeyi yoxdan yaradan aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

TƏBİƏTDƏKİ BÜTÜN CANLILARIN YARADICISI ALLAHDIR

Sincablar, dovşanlar, zebralar, kenqurular, tutuquşular, ceyranlar, tovuz quşları, kəpənəklər, balinalar, delfinlər, zürafələr, pələnglər, tısbağalar, dəvələr, dəniz ulduzları, qağayılar... Hər biri özü üçün ən uyğun mühitlərdə ən çox ehtiyac duyduqları sistemlərlə təchiz olunublar. Kimi iti gözlərlə, güclü əzələlərlə, kimi zəhərə dözümlü kisələrlə, kimisi də cəzbedici qoxularla ehtiyacı olan hər sistemə sahib olaraq həyata gözlərini açar. Bəs hələ görmədikləri bir mühit haqqında hazırlıqlı olmalı olduqlarına dair məlumatı onlara kim vermişdir? Quruda doğulacaq bir pişik oksigeni birbaşa istifadə edə biləcəyi ağciyərlərə, suda yaşayacaq olan bir balığa oksigeni suda həll olmuş şəkildə istifadə edə biləcəyi qəlsəmələrə sahib olmalı olduğunu haradan bilir? Quşlar uçmaq üçün yüngül skelet quruluşlarına, pinqvinlər su saxlamayan xüsusi bir yağla örtülmüş tüklərə, qartallar minlərlə metr yüksəklikdən ovunu görə biləcəkləri iti gözlərə, ağacdələnlər başlarını şiddətli zərbələrdən qoruyan xüsusi bir amortizator sisteminə sahib olmalı olduqlarını necə düşünmüşlər?

Nümunələrini səhifələrlə çoxalda biləcəyimiz bu məlumatları və buna uyğun sistemlərin dizaynını bu canlıların genlərinə kim şifrələmişdir? Yoxsa bu heyvanların həyatını itirərək təcrübə qazanmış olan uydurma əcdadları gələcək nəsilləri düşünərək genlərində dəyişiklik etməyə və onlara müxtəlif orqanlar hədiyyə etməyə mi qərar vermişlər? Yoxsa kor təsadüflər və şüursuz atomlar –necə olmuşsa olmuş– birindən mükəmməl dizayn möcüzəsi canlılar mı var etmişlər? Əlbəttə ki, xeyr ... Canlıları da, onların sahib olduqları mükəmməl sistemləri də yaradan, eyni zamanda bütün kainatı həyat üçün ən əlverişli şərtlərdə yaradan aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

Bir çox balina və delfin dəniz dibindəki qaranlıqda təbii “sonar” sistemindən istifadə edərək ov edər. Xüsusilə dişi balinalar səs dalğaları vasitəsilə “görə bilər”. Səs dalğaları, eyni görmə hadisəsində olduğu kimi, fokuslanır və bir nöqtəyə göndərilər. Geriyə qayıdan dalğalar heyvanın beynində analiz edilir və şərh olunur. Bu şərh heyvana qarşısındakı cismin forması, böyüklüyü, sürəti və mövqeyi haqda məlumat verir. Bu canlılardakı sonar sistemi inanılmaz dərəcədə həssasdır. Məsələn, delfin suya tullanan bir insanın “daxili orqanlarını” da hiss edə bilər.

Səs dalğaları istiqaməti təyin etməklə yanaşı xəbərləşmə üçün də istifadə edilir. Bir-birindən yüzlərlə kilometr uzaqdakı iki balina səslə əlaqə qura bilər.

Bu heyvanların xəbərləşmək və istiqamət tapmaq üçün çıxartdıqları səsi necə çıxardıqları sualı hələ də cavabsız qalıb. Ancaq bilinənlər arasında delfinin bədənindəki çox təəccüblü bir təfərrüat diqqət çəkir: Heyvanın kəllə quruluşu, beyini belə məhv edəcək qədər

davamlı və şiddətli bir şəkildə yaydığı səs bombardmanından qorunmaq üçün səs izolyasiyalıdır.

İndi bütün bunların üzərində düşünək. Dəniz məməlilərinin sahib olduqları bütün bu təəccüblü xüsusiyyətlər təkamül nəzəriyyəsinin yeganə iki mexanizmi, yəni mutasiya və təbii seçmə vasitəsilə meydana gəlmiş ola bilərlər mi? Hansı mutasiya bir delfinin bədənində sonar sistemi yerləşdirir və sonra da heyvanın beynini sonardan qorumaq üçün kəlləni səs izolyasiyalı edə bilər?

Əlbəttə, şüursuz proseslərin, təsadüflərin əsəri olaraq belə bir sistemin meydana gəlməsi mümkün deyil. Bütün bunlar Uca Allahın yaratmasının dəlilləridir.

Bal arıları digər bütün canlılar kimi öz növlərinə xas davranışlara sahibdirlər. Bu davranışlar təkamülcülər baxımından çıxılmaz vəziyyətlər yaradır. Məsələn, təkamülcülər pətəklərin quruluşu, on minlərlə arının eyni şanda yaşamasını təmin edən qüsursuz əlaqə kimi mövzulara "instinkt" anlayışıyla aydınlıq gətirməyə çalışırlar. Halbuki, Çarlz Darvin "*Növlərin Mənşəyi*" kitabında verdiyi bir sual ilə, qurucusu olduğu nəzəriyyənin instinkt iddiaları mövzusunda içinə düşdüyü ziddiyyəti belə vurğulayır:

... Instinktlər təbii seçmə ilə qazanıla və ya dəyişikliyə uğradıla bilər mi? Arını, –böyük riyaziyyatçıların kəşflərindən çox qabaq– pətək gözlərini hazırlamağa yönəldən instinkt üçün nə deyəcəyik? (Çarlz Darvin, *Növlərin Mənşəyi*, s. 186)

Kəpənəklərin hər iki qanadında eyni rəng tonu və eyni model, eyni yerdə mövcuddur. Hər şeyin təsadüflər nəticəsində ortaya çıxdığını iddia edən təkamül nəzəriyyəsi kəpənək qanadlarında olduğu kimi təbiətdə sərgilənən sənət, rəng müxtəlifliyi və simmetriya kimi nümunələr qarşısında çıxılmaz vəziyyətdədir. Çarlz Darvin bu mövzuda içinə düşdüyü ziddiyyəti belə ifadə etmişdir:

Parlaq rənglər ..., parlaq diş kəpənəklər, bu gözəlliyin təbii seleksiyanın nəzarəti altında reallaşdığını düşünə bilmirəm. (*Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Vol.II, s. 305*)

Keçmiş təkamülcü professor Gary E. Parker də –digər bir çox elm adamı kimi– paleontologiya və biologiya sahəsindəki fəaliyyətləri ilə elmin təkamülü təkzib etdiyi nəticəsinə varmış və növlərdəki müxtəliflik qarşısındakı səmimi düşüncələrini belə dilə gətirmişdir:

"Canlılarda nə qədər inanılmaz müxtəliflik var, həm növlərin öz içində göstərdiyi fərqliliklər, həm də böyük sayda müxtəlif növlər. Çoxumuz rəngdə, formada, ölçüdə, xüsusiyyətdə, funksiyada gördüyümüz bu müxtəliflik qarşısında hörmət dolu bir qorxu, vahimə hiss edirik. Niyə bu qədər çox növ mövcuddur?" (<http://www.icr.org/pubs/imp/imp-008.htm>; *impact no. 88, Yaradılış, Seleksiyon ve Çeşitlilik, Gary E. Parker, ICR, Oktyabr 1980*)

Savannaların quru otları arasında ov edən bir aslan ətrafdan demək olar ki, heç seçilməz. Çünki aslanın rəngləri ətraf ilə qarışar. Eyni şəkildə uzun otların arasında bir hepardı da ayırd etmək çox çətinidir. Allah bu canlıların hamısını olduqları mühitə uyğun xəzə sahib olaraq yaratmışdır. Beləliklə, bu canlılar həm ovlarına sezdirmədən yaxınlaşa, həm də düşmənlərindən qoruna bilir.

Heyvanlar arasında müşahidə olunan fədakarlıqlar, darvinizmi çıxılmaz vəziyyətə salan ən əhəmiyyətli mövzulardan birini təşkil edir. Çünki darvinizm təbiətdə amansız bir mübarizə olduğunu, güclü olanın zəifləri hər zaman əzəcəyini irəli sürərkən, canlılar bu iddiaları yalanlayan bir çox davranış göstərirlər: Bir–birlərini təhlükələrdən qoruyub bəsləyərlər, təmizləyib müalicə edərlər, bir–birlərinə yuva hazırlayarlar... Hətta bəzən öz canlarını belə bir digəri üçün fəda edə bilərlər. Bu təkamülçülər baxımından çox çətin bir vəziyyətdir. Darvin bu vəziyyəti belə ifadə edər:

“Bir çox instinkt o qədər möcüzəvidir ki, böyük ehtimal bu instinklərin həyata keçməsi oxucuya nəzəriyyəmi hamısını yıxmaq üçün yetərli bir maneə olaraq görünəcək.” (*Animal Mind, sf. 22, [Charles Darwin, Türlerin Kökeni, 1859]*)

Bir təkamülçü yayında canlılardakı fədakarlıq nümunələri mövzusunda yaşanan çətinlik belə dilə gətirilir:

“Problem, canlıların niyə bir–birlərinə kömək etdikləridir. Darvinin nəzəriyyəsinə görə hər canlı öz varlığını davam etdirmək və çoxalmaq üçün mübarizə aparır. Başqalarına kömək etmək, o canlının sağ qalma ehtimalını azaldacağına görə uzun müddətli təkamüldə bu davranış itirilməli idi. Halbuki, canlıların fədakar ola biləcəkləri müşahidə edilmişdir”. (*Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4*)

Təkamül nəzəriyyəsinin banisi Çarlz Darvin nəzəriyyəsinə əsassız edən canlılardakı mükəmməllikləri görməkdən duyduğu sıxıntıyı belə dilə gətirir:

“Gözü düşünməyin məni titrətdiyi günləri xatırlayıram. Amma indi bu şikayətlərimin öhdəsindən gəldim. İndi bu quruluşun kiçik əhəmiyyətsiz hissələri məni ümumiyyətlə olduqca narahat edir. Bir tovuzquşunun tükü isə, nə zaman baxsam məni xəstə edir . (*Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cild.II, s. 90*)

İNSANLAR ALLAHIN RUHUNDAN ÜFLƏDİYİ AĞIL VƏ İRADƏ SAHİBİ VARLIQLARDIR

Əslində təkamül nəzəriyyəsinin təsadüf iddiasının məntiqsizliyi müzakirə olunmayacaq qədər açıq və aydındır. Təkamülçülərin iddiası şəhərin ortasındakı böyük bir göydələnin, yağışın, küləyin təsiriylə qumun, sementin, daşların təsadüfən birləşməsi nəticəsində ortaya çıxdığını iddia edəcək qədər axmaqlıqdır.

Təkamülçülər, xülasəylə, cansız maddənin uzun vaxt keçdikdə canlanıb hüceyrələr meydana gətirdiyinə, bu hüceyrələrin özlərində baş verən mutasiyalar və aralarındakı “rəqabət” nəticəsində Stephen Hawking, Albert Einstein, Frank Sinatra, Mari Küri kimi insanları, filləri, kəpənəkləri, balıqları, yasəmənləri, limonları və ya akasiya ağaclarını meydana gətirdiyinə inanırlar.

Heç bir elmi tapıntıya əsaslanmayan bu iddialarında qarşılaşdıqları ən böyük çətinliklərdən biri isə, insan ruhuna aid xüsusiyyətləri açıqlamaqdır. Cansız maddələrin və təsadüflərin necə olub da, düşünən, sevinən, gülən, kədərlənən, həyəcanlanan, sənət əsərləri meydana gətirən, moda meydana gətirən, mahnı bəstələyən, sevdiyi mahnı çalınanda coşğu duyan, kababın qoxusundan zövq alan, yoqurtun dadını sevən, darıxan, dost olan, ixtiralar, kəşflər edən, dövlət idarə edən, kosmosa gedən insanları meydana gətirdiyini qətiyyənlə açıqlaya bilməzlər.

Təkamülçülər bütün varlıqların təsadüflərin əsəri olduğunu iddia edirlər. Bu batil inanca görə vaxt ərzində təsadüflərin köməyi ilə “ibtidai şorba” adını verdikləri palçıqlı sudan canlılar törəmiş və inkişaf edərək insanlara çevrilmişlər. İnsan bədənindəki estetik və simmetriyanı zamanın köməyi ilə meydana gətirən təsadüf adlı xəyali güc, bununla da kifayətlənməmiş və insan zəkasını və duyğularını meydana gətirmişdir.

Hər nə qədər elmi terminlərin arxasına gizlənsə də təkamülü müdafiə edənlərin əsas iddia etdikləri şey bu səhv məntiqdir.

Təkamülçü elm adamı Roger Levin:

“Fiziki mənada, insanın təkamülü haqqındakı hər hansı bir nəzəriyyə güclü çənələri və iri kəsici dişləri olan və bizdən dörd qat sürətli qaçan meymun bənzəri bir əcdadın yavaş-yavaş iki ayaqlı bir heyvana necə çevrildiyini izahı etməlidir. Bu güclərə ağılı, danışmağı və əxlaqı əlavə edin, bunların hamısı təkamül nəzəriyyəsinə qarşı baş qaldırır”. (John Peet, *The True History Mankind*, <http://www.mesozoic.demon.co.uk/mankind.htm>)

İnsan şüurlu, iradə sahibi, düşünə bilən, danışa bilən, ağıllı, qərar verə bilən, mühakimə edə bilən bir varlıqdır. Bütün bu xüsusiyyətlər Allahın insanı ruh sahibi etməsinin bir nəticəsidir. Ancaq təkamülçülərin iddialarına görə ölkələri üçün siyasi, sosial, iqtisadi

qərarlar alan müvəffəqiyyətli və ya müvəffəqiyyətsiz, gəlib keçmiş bütün dövlət insanları da guya təsadüflərin idarə etdiyi xəyali mexanizmlər nəticəsində mövcud olmuşlar. Bu iddianın qeyri-mümkünlüyünün Darvin də fərfinə varmış və kitabında belə demişdir:

“Son iki hissədə insanın orqanizm quruluşunda aşağı bir formadan törədiyinin izlərini daşdığına gördük, amma insan zehni güc baxımından bütün o biri heyvanlardan elə fərqlidir ki, əldə olunan bu nəticədə bir səhv ola biləcəyini irəli sürə bilər”. (*Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, Onur nəşrləri, Aprel 1995, s.85*)

Darvinistlər təsadüfləri üstün bir ağıl kimi təqdim edən, ard-arda meydana gələn milyonlarla təsadüfün cəmini “yaradıcı bir güc” olaraq göstərən batil bir fikrin müdafiəçiləridir. Darvinistlərə görə təsadüflər dünyadakı bütün insanların ağılından çox daha böyük bir ağıla sahibdirlər. Yüz minlərlə ildir gəlib keçmiş nə qədər insan varsa, hamısının beynini, ağılı, düşünmə qabiliyyətini, mühakimə və yaddaş gücünü, fiziki xüsusiyyətlərini və daha yüzlərlə minlərlə xüsusiyyətini formalaşdırmanın “təsadüf” adlı bu “dahi” olduğunu iddia edirlər. Darvinistlərə görə dünyanın ən ağıllı, ən bilikli elm adamlarının üstün texnologiya ilə hazırlaya bilmədikləri hüceyrəni, təsadüflər şüursuz atomları istifadə edərək hazırlaya bilmişlər. Bundan əlavə, bu təsadüflər Einstein, Pasteur, Galilei, Newton kimi dahiləri də meydana gətirə bilmişlər. Əlbəttə, bu iddialar son dərəcə ağıldankənardır. Bütün varlıqların Yaradıcısı sonsuz qüdrət sahibi olan Uca Allahdır.

Təkamülçülərin iddiası vaxt və təsadüf cütünün palçıqlı suyu, bacarıqlı, ağıllı, müvəffəqiyyətli, estetik zövqə və gözəlliyə sahib, qüsursuz bir görmə və eşitmə qabiliyyəti daşıyan varlıqlara çevirməsidir.

İndi fikirləşin: Bu səhifələrdə şəkillərini gördüyünüz, bacarıqları və uğurları ilə tanınan insanlar təsadüf, vaxt və palçıqlı su üçlüsünün əsəri ola bilərlər mi?

Təsadüfən meydana gəldiyi iddia edilən varlıqlar sənətdən, estetikadan zövq ala bilərlər mi?

Bu varlıqlar təsadüflərin əsəri olsalar ssenarilər yazıb, mahnı bəstələyib, film çəkib, obraz canlandıra bilərlər mi?

Belə varlıqlar Oskar mükafatını qazana bilərlər mi?

Təsadüflərin meydana gətirdiyi varlıqların xəyal gücü ola bilər mi, yüzlərlə səhifəlik romanlar yazmağa bilərlər mi?

Əlbəttə ki, bütün bu sualların tək cavabı var: Xeyr. Təsadüflər, nə qədər vaxt verilsə verilsin, palçıqlı suyu bir insana çevirib, sonra da o insana bu xüsusiyyətləri qazandıra bilməzlər. Təkcə bu sualların cavabları belə təkamül nəzəriyyəsinə çürütməyə kifayətdir.

Aydındır ki, bütün bunları bacara bilən varlıqlar ancaq üstün bir elm və güc sahibi Allahın yaratmasının əsərlərindəndir.

Allah onları bu qabiliyyətlərlə yaratdığı, sənətkar, aktyor bacarıqlarını ilham etdiyi, səslərini gözəl yaratdığı üçün onlar bacarıqlı sənətçilərdir. Bu səbəblə, müvəffəqiyyətlidirlər.

Dünya üzərində təxminən 7 milyard insan yaşayır. Bu insanlar 7 milyard qüsursuz görmə sisteminə və yenə 7 milyard qüsursuz eşitmə sisteminə malikdir. İnsanların sahib olduğu görmə sistemləri elə inkişaf etmişdir ki, bu gün ən qabaqcıl texnologiya ilə istehsal olunan heç bir kamera gözlərin insana təqdim etdiyi görmə keyfiyyətinə çata bilmir. Yenə insanın sahib olduğu qulaqlar, dövrümüzün ultra modern səs sistemlərini tamamilə geridə qoyur.

Amma darvinistlər ən inkişaf etmiş texnologiyanın “rəqabət apara bilməyəcəyi” bu görmə və eşitmə sistemlərini kor təsadüflərin inşa etdiyinə inanırlar.

Bu qəribə iddiaya görə, **TƏSADÜF+PALÇIQ+VAXT** üçlüsü bir yerə gəlmiş, insan ağılının və təcrübəsinin çata bilmədiyi bir texnologiyayı meydana gətirmişlər. Üstəlik, son dərəcə ağıllı və tədbirli bir iş görmüş, bu sistemlərdən 7 milyard insanın hər birində bir cüt meydana gəlməsinə imkan vermişlər.

Şübhəsiz, bu iddia açıq şəkildə göstərir ki, təkamülçülər bu üç qüvvənin sanki “ilah” xüsusiyyətinə sahib olduğunu düşünürlər.

Təsadüfən bir yerə gələn şüursuz və cansız atomlar düşünə bilməzlər, fizika qanunlarını bilə bilməzlər, riyazi hesablar apara bilməzlər, mühəndis olub tonlarla suyu tutan möhkəm anbarlar, nəhəng göydələnlər inşa edə bilməzlər, kompyuter işlədə bilməzlər, piano çalıb, xoşuna gələn bəstələr edə bilməzlər.

Texnologiya və incəsənət sahəsində görülən işlər dizayn nümunəsidir

Hər gün işə gedərkən üzərindən keçdiyimiz körpü, iş yerimizin olduğu bina, liftlər, çəngəl və bıçaqlar, naxışlı masa örtüyümüz, paltarlarımız, avtomobilimiz, çantamız, eynəyimiz, qəzetlər, televiziya, divarımızdakı tablolar ... Bunların hər biri, şüur, ağıl, bilik və qabiliyyət sahibi insanlar tərəfindən dizayn edilmiş, planlaşdırılmış və hazırlanmışdır. Ağıl sahibi heç bir insan bunların evimizin bir küncündə və ya bir küçənin ortasında öz-özlərinə, təbiət hadisələrinin təsiri ilə təsadüfən meydana gəldiyini iddia etməz. Məsələn, üzərindən hər gün keçdiyiniz körpünü inşa edən mühəndisləri, işçiləri və texnikləri tanımazsınız, amma belə birilərinin varlığından çox əmin olarsınız. Son model bir avtomobil gördüyünüzdə bu avtomobil xoşunuza gələr və bu dizaynı həyata keçirənləri görməsəniz belə bacarıqlarını təqdir edərsiniz.

Nəticə olaraq bir yerdə planlı bir quruluş, bir əsər varsa, bunun bir meydana gətirəni olduğundan hər zaman əmin olarıq. Ancaq, darvinistlər bu mövzuda ön mühakiməli davranırlar. Kimiləri, elm adamı olmalarına və təbiətdə, gündəlik həyatımızda qarşılaşdığımızdan daha çox heyran edici dizaynlar görmələrinə baxmayaraq, bunların təsadüfən meydana gəldiklərinə inanırlar. Çünki onlar, yaradıcımız olan Uca Allaha iman etməmək üçün özlərini şərtləndirmişlər. Bunlar, Allahın bir ayəsində bildirdiyi kimi “... **Onların qəlbləri var, onunla anlamazlar; gözləri var, onunla görməzlər; qulaqları var, onunla eşitməzlər**”. (Əraf surəsi, 179)

DARVİNİZM FORMULU: Zaman + Palçıq + Təsadüf = İnsan

Təkamülçülərə görə milyonlarla il əvvəl yer üzündə mövcud olan palçıqlı sülalələrdən təsadüflərin köməyi ilə insan meydana gəlmişdir. İnsan beynini, aqlını, düşünmə qabiliyyətini, mühakimə və hafizə gücünü və daha minlərlə maddi mənəvi xüsusiyyətini formalaşdıran təkamülçülərə görə bu üç qüvvənin bir yerə gəlməsidir. Bu vəziyyətdə təkamülçülər, bəhs olunan 3 gücü “tanrı” olaraq qəbul etməkdə və bu saxta ilahın vaxt ərzində teleskopla səmanı araşdıran, fiber optik naqillər istehsal edən, kompyuter istifadə edən, inkişaf etmiş texnologiya ilə robotlar düzəldən, hologram görünüşlər əldə edən, mobil telefonu icad edən insan zəkasını meydana gətirdiyinə inanırlar.

Darvinistlər tək qüdrət sahibi olan Uca Allahın varlığını qəbul etməmək üçün məhz bu cür böyük bir məntiqsizlik nümayiş etdirirlər.

Paul Davies (Avstraliyadakı Adelaide Universitetindən məşhur riyazi fizika professoru):

Əgər təbiətin dərinliklərində reallaşan işlərin kompleksliyi, dünyanın ən ağıllı beyinləri tərəfindən belə çətin baş düşülsə, bu işlərin yalnız bir qəza, şüursuz bir təsadüf əsəri

olduğunu necə düşünə bilərik? (*Paul Davies, Superforce, New York: Simon and Schuster, 1984, s. 243*)

Darvinizmə görə bütün dizaynerlər, memarlar, mühəndislər, elm adamları, şüuru, ağılı və iradəsi olmayan təsadüflərin köməyi ilə palçıqlı bir su gölməçəsindən zaman ərzində canlıya çevrilməsiylə ortaya çıxmışlar. Təkamülçülərin bu iddiaları, qum və çınqıl daşlarıyla dolu bir sahili yuyan dalğaların zaman ərzində təsadüfən memarlıq şah əsərlər, saraylar yaratdığına inanmağa bənzəyər.

Fizika qanunlarına görə incə hesablar edərək tonlarla ağırlığındakı dəmir parçalarını havada uçuracaq, ya da su üzərində üzürəcək dizaynları edən ağıl, şüur və iradə sahibi insanların palçıqlı sudan, zamanla, təsadüflərin əsəri olaraq əmələ gələ bilməyəcəkləri çox açıqdır. Təkamülçülər isə, təkamül nəzəriyyəsinin hipnozu altında bu məntiqsizlikləri görə bilməyəcək vəziyyətdədirlər.

Darvinizmə inanmaq məntiqin, düşünmə qabiliyyətinin, ağılın və qavrayışın tamamilə iflic olması deməkdir. Normal bir insanın “daşlar təsadüfən düzülüb, bir göydələni bütün təsisatı ilə birlikdə inşa etdi” deməsi mümkün deyil. Ancaq darvinistlər bundan daha inanılmaz bir iddia irəli sürərək ərazidə yığılan palçıqın canlandığını, təsadüf və zaman ikilisinin də köməyi ilə şəhərlər inşa edən, lampanı icad edən, minlərlə kilovatlıq enerji hasil edərək qurduqları şəhərləri işıqlandıran, həssas hesablamalarla körpülər, göydələnlər inşa edən ağıl və şüur sahibi insanları meydana gətirdiyini söyləyirlər.

Təkamülçülər bundan 5 milyard il əvvəl bəzi atomların təsadüfən bir yerə gələrək qüsursuz bir plan hazırladıqlarına inanırlar. Təkamülçülərin bu məntiqsiz və elmdənkənar ssenarisinə görə, cansız və şüursuz atomlar təsadüfi bir yerdə olarkən külək, fırtına, şimşəklər, ultrabənövşəyi şüalar və zəlzələlərin köməyiylə hər biri qüsursuz dizayn möcüzələri olan canlıları meydana gətirmişlər. Səhifədə gördüyünüz memarlıq əsərləri yaradan insanın təsadüfən meydana gəldiyini iddia etmək, daş kütlələrinin küləklərin təsiriylə vaxt ərzində qüsursuz memarlıq əsərlərinə çevrildiyinə inanmaqdan daha çox məntiqdən kənar və ağılsızcadır.

Darvinizmin məqsədi insanların son dərəcə açıq və qəti olan yaradılış həqiqətini inkar etmələrini təmin etməkdir. Bunun üçün təkamülçülər hər biri bir-birindən qüsursuz və mükəmməl sistemlər ehtiva edən canlıların bir sıra təsadüfün bir yerə gəlməsi nəticəsində meydana gəldiyini iddia edər və buna hər kəsin inanması üçün çalışırlar. Gözlərinin önünə sərilən bütün elmi dəlillər və açıq-aşkar həqiqətlər onların bu inanclarını dəyişdirməmişdir. Bəhsi keçən azğın inanca sahib insanlar müasir texnologiyanın hələ bir izah gətirə bilmədiyi piramidaların vaxt ərzində təsadüfi hadisələrlə meydana gəldiyi kimi bir iddianı gülünc qarşılayırlar. Amma bundan daha ciddi bir ağılsızlıq sərgiləyərək piramidaları meydana gətirən insan zəkası və qabiliyyətinin “zaman + təsadüf + palçıqlı su≈insan” düsturuyla meydana gəldiyini sübut etmək üçün hər cür yola əl atırlar.

Bir insan bir rəsm əsəri gördükdə, dərhal bu əsəri yaradan istedadlı, təcrübəli, bilikli bir rəssamın varlığını anlayar. Rəssamı görməsə belə varlığından əsla şübhə etməz. Heç kim bu əsərin boyaların təsadüfən kətan üzərinə tökülməsi ilə meydana gəldiyini iddia etməz. Bu tabloları bəyənən adam isə, tərif və alqışlarını bu tablolara deyil, bunların memarına, rəssamına yönəldər.

Ətrafımızda gördüyümüz bütün gözəlliklər, onların Yaradıcısı olan Allaha aiddir. Tərifə və şükrə layiq olan isə yalnız Rəbbimiz olan, hər yaratdığını bənzərsiz yaradan Allahdır.

İki ölçülü, cansız bir surət olan tablolardakı təsvirlərin belə təsadüf əsəri meydana gəlmə ehtimalı mümkünsüz ikən üçölçülü, canlı və müqayisə edilməyəcək mükəmməllikdəki əsilləri üçün kor təsadüflərin təsiri necə düşünülə bilər?

Bu şəkillərdə görülən yastıqlar, parçalar, pərdələr dizayn məhsuludur. Bunların hər biri üçün onlarla dizayner işləmişdir. Bu şəkildəki naxışların təsadüfən meydana gələ bilməyəcəyini açıqca görə bilən insanlar, necə olursa, bu parçaların qaynağı olan canlıların, bu naxışları hazırlayan insanların təsadüfən meydana gəldiyinə inana bilirlər.

Bu ağlasığmaz vəziyyət, darvinizmin bəzi insanların aqlını və qavrayışını örtən tilsim təsiri göstərən saysız dəlildən biridir.

NƏTİCƏ:

Təsadüf nəzəriyyəsinin tilsimi qalxır

Qərəzsiz, heç bir ideologiyanın təsiri altında qalmadan, yalnız ağılı və məntiqini işlədən hər insan elm və mədəniyyətdən uzaq cəmiyyətlərin xurafatlarını xatırladan vaxt, təsadüf və palçıqın birləşərək “yaradıcı bir ilah” meydana gətirdiyini iddia edən təkamül nəzəriyyəsinin inanılması qeyri-mümkün bir iddia olduğunu asanlıqla anlayacaq.

Kitabın əvvəlindən bu yana ifadə edildiyi kimi təkamül nəzəriyyəsinə inananlar dünyanın ilk dövrlərindən etibarən təsadüflərin incə-incə çalışdığına və zamanın da köməyi ilə ətrafda yığılmış palçıq qarışığından düşünən, dərk edən, ixtiralar edən professorları, universitet tələbələrini, Eynşteyn, Habl kimi elm adamlarını, Frank Sinatra, Charlton Heston kimi sənətçiləri, bununla yanaşı ceyranları, limon ağaclarını, qərənfilləri ortaya çıxardığına inanırlar. Üstəlik, bu axmaq iddiaya inananların bir qismi elm adamları, professorlar, mədəni, təhsilli insanlardır. Bu səbəblə, təkamül nəzəriyyəsi üçün “dünya tarixinin ən böyük və ən təsirli tilsimi” ifadəsini işlətmək yerində olacaq. Çünki, dünya tarixində insanların bu dərəcə ağılı başından alan, ağıl və məntiqlə düşünmələrinə imkan verməyən, gözlərinin önünə sanki bir pərdə çəkib çox açıq olan həqiqətləri görmələrinə mane olan başqa bir inanc və ya iddia daha yoxdur. Bu, afrikalı bəzi qəbilələrin totemlərə, Səba xalqının Günəşə sitayiş etməsindən, hz. İbrahimin qövmünün əlləri ilə düzəldikləri bütlərə, hz. Musanın qövmünün qızıldan hazırladıqları buzova tapınmaları və ya xristianların təslis (üçləmə) inancı qədər dəhşətli hətta daha da ağılsızdır. Peyğəmbərimiz (s.ə.v) belə insanlar üçün “Gözü kor olan deyil, bəsirəti kor olan kəs kordur”. (*Ramuz əl-Hədis, s. 362*) deyə buyurmuşdur. Bu vəziyyət, Allahın Quranda da işarə etdiyi bir ağılsızlıqdır. Allah bəzi insanların anlayışlarının bağlanacağını və həqiqətləri görməkdə acizlik çəkəcəklərini bir çox ayəsində bildirir. Bu ayələrdən bəziləri belədir:

Həqiqətən, kafirləri qorxutsan da, qorxutmasan da, onlar üçün fərqi yoxdur, iman gətirməzlər. Allah onların qəlblərini və qulaqlarını möhürləmiş, gözlərinə də pərdə çəkmişdir. Onlar üçün böyük bir əzab vardır. (Bəqərə surəsi, 6–7)

... Onların qəlbləri var, onunla anlamazlar; gözləri var, onunla görməzlər; qulaqları var, onunla eşitməzlər. Onlar heyvan kimidirlər, hətta daha çox azğınlıqdadırlar. Qafil olanlar da məhz onlardır. (Əraf surəsi, 179)

Allah başqa ayələrində isə, bu insanların möcüzələr görsələr belə inanmayacaq qədər ovsunlandıqlarını belə bildirir:

Əgər onlara göydən bir qapı açsaydıq və onlar dayanmadan oraya qalxsaydılar, yenə də inanmayıb: “Gözlərimiz dumanlanmış, daha doğrusu biz sehrlənmişik” – deyərdilər. (Hicr surəsi, 14–15)

Bu qədər geniş bir kütlənin üzərində bu tilsimin təsirli olması, insanların həqiqətlərdən bu qədər uzaq tutulmaları və 150 ildir bu tilsimin pozulmaması isə sözlə izah edilməyəcək qədər heyvət verici bir vəziyyətdir. Çünki, bir və ya bir neçə insanın qeyri-mümkün ssenarilərə, axmaqlıq və məntiqsizliklərlə dolu iddialara inanmağını başa düşmək olar. Ancaq dünyanın dörd bir tərəfindəki insanların şüursuz və cansız atomların ani bir qərarla bir yerə gəlib, fəvqəladə bir tərtibat, intizam, ağıl və şüur göstərib qüsursuz bir sistemlə işləyən kainatı, həyat üçün uyğun olan hər cür xüsusiyyətə sahib olan Yer planetini və saysız kompleks sistemlə təchiz edilmiş canlıları meydana gətirdiyinə inanmasının “tilsim”-dən başqa bir izahı yoxdur.

Necə ki, Allah Quranda inkarçı fəlsəfənin müdafiəçisi olan bəzi kəslərin, etdikləri tilsimlərlə insanlara təsir göstərdiklərini Hz. Musa və Firon arasında baş verən bir hadisə ilə bizlərə bildirir. Hz. Musa Firona haqq dini izah etdiyi vaxt Firon Hz. Musaya özünü “bilikli sehrbazları” ilə insanların toplandığı bir yerdə qarşılaşmasını söyləmişdir. Hz. Musa, sehrbazlarla qarşılaşdıqda sehrbazlara əvvəlcə onların bacarıqlarını nümayiş etdirmələrini əmr edər. Bu hadisənin izah edildiyi ayə belədir:

Musa dedi: “Siz əvvəl atın!” Onlar əllərindəkiləri atdıqda, insanların gözlərini sehrləyib canlarına qorxu saldılar və böyük bir sehr göstərdilər. (Əraf surəsi, 116)

Göründüyü kimi Fironun sehrbazları etdikləri “saxtakarlıqlarla” –Hz. Musa və ona inananlardan başqa– insanların hamısını ovsunlaya bilmişlər. Ancaq, onların atdıqlarına cavab olaraq Hz. Musanın ortaya qoyduğu dəlil onların bu sehrini, ayədəki ifadəylə “uydurduqlarını udmuş”, yəni təsirsiz etmişdir:

Biz Musaya: “Əsanı yerə at!” – deyə vəhy etdik. Elə bu an əsa ilana çevrilib onların düzəldikləri şeyləri uddu. Artıq haqq üzə çıxdı, onların etdikləri isə batil oldu. Sehrbazlar orada məğlub oldular və rüsvay olaraq geri döndülər. (Əraf Surəsi, 117–119)

Ayələrdə də bildirildiyi kimi, daha əvvəl insanları ovsunlayaraq təsir altına salan bu kəslərin etdiklərinin bir saxtakarlıq olduğunun başa düşülməsi ilə bəhsi keçən insanlar rüsvay olmuşlar. Bu gün də bir tilsimin təsiri ilə elm pərdəsi altında son dərəcə axmaq olan bu iddialara inanan və bunları müdafiə etməyə həyatlarını həsr edənlər, əgər bu iddialardan imtina etməzlərsə həqiqətlər tam mənasıyla ortaya çıxdıqda və “tilsim pozulduqda” rüsvay olacaqlar. Necə ki, təxminən 60 yaşına qədər təkamülü müdafiə edən və ateist bir filosof olan, ancaq daha sonra həqiqətləri görənlər Malcolm Muggeridge təkamül nəzəriyyəsinin yaxın gələcəkdə düşəcəyi vəziyyəti belə açıqlayır:

Mən özüm təkamül nəzəriyyəsinin xüsusilə tətbiq olunduğu sahələrdə gələcəyin tarix kitablarındakı ən böyük gülüş ünsürlərindən biri olacağı qənaətinə gəldim. Gələcək nəsil, bu qədər əsassız və naməlum bir hipotezin inanılmaz bir saflıqla qəbul edilməsini heyrlə qarşılayacaq . (*Malcolm Muggride, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43*)

Bu gələcək, uzaqda deyil əksinə çox yaxın bir gələcəkdə insanlar “təsadüflər”-in ilah ola bilməyəcəklərini anlayacaqlar və təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən böyük yalanı və ən şiddətli tilsimi olaraq ifadə olunacaq. Bu şiddətli tilsim böyük bir sürətlə dünyanın dörd bir yanında insanların üzərindən qalxmağa başlamışdır. Artıq təkamül yalanının sirrini öyrənən bir çox insan bu yalana necə aldandığını heyrlət və təəccüblə düşünür.

Gündəlik həyatda istifadə etdiyiniz alətləri hələ bir düşünün: Məsələn, cibinizdəki açarları ... Şübhəsiz ki, heç kim bir açarın “təsadüf əsəri” tam da kilidi açacaq formanı almış olduğunu və cibinizə də təsadüfən girdiyini söyləməyəcək. Eyni şəkildə yoldakı lövhələrin təsadüf əsəri olduqları yerlərə yerləşdiklərini və yenə təsadüf əsəri bu lövhələrin üzərinə dağılan boyalarla insanlar üçün bir məna daşıyan yazıların meydana gəldiyini iddia etməyəcək.

Şübhəsiz bütün bunlar, üzərində düşünülərək və əmək verilərək, müəyyən bir məqsəd ilə hazırlanıb qarşınıza gəlmişdir və sizin də bu mövzuda ən kiçik şübhəniz olmaz.

Bəs ya yolda gedərkən gördüyünüz insanlar, yanından keçdiyiniz ağaclar, önünüzdə çıxan bir pişik, ya da bir it? ...

Sizcə onların varlığının səbəbi təsadüflər ola bilər mi?

Şübhəsiz ki, belə bir ehtimal üzərində düşünmək belə son dərəcə ağılsızlıqdır ... Tək bir sancağın, məftilin təsadüfən düzgün bükülməsi ilə masasına gəlməsini məntiqsiz qarşılayan hər insan əlbəttə ki, insanların, pişiklərin, quşların, ağacların və bütün kainatın da təsadüfən meydana gəlməsinin bunlarla müqayisə edilə bilməyəcək qədər qeyri-mümkün olduğunu anlamalıdır.

Ancaq bu qədər açıq bir həqiqətə arxa çevirən insanlar var. “Materialist-darvinist” olaraq bilinən bu kəslər təsadüfləri üstün bir ağıl kimi təqdim edən, ard-arda meydana gələn milyonlarla təsadüfün cəmini “yaratıcı bir güc” olaraq göstərən batil bir fikrin müdafiəçiləridir. Onlara görə təsadüflər, dünyadakı bütün insanların ağılından çox daha böyük bir ağıla sahibdirlər. Hətta onlara görə vaxt çox əhəmiyyətli bir açar rolunu oynayır. Belə ki, təsadüfə vaxt verilsə, cansız və şüursuz atom kütləsini insanlara, qarışqalara, qərənfilə, qızılgülə və ağılınıza gələn-gəlməyən milyonlarla canlıya çevirə bilər!!!

Bu kitabda özlərini təsadüf çıxılmaz vəziyyətinə salaraq ətraflarındakı yaradılış dəlillərini inkar edənlərin nə cür bir məntiqsizlik sərgilədiklərini görəcəksiniz.

TƏKAMÜL YALANI

Darvinizm, yəni təkamül nəzəriyyəsi yaradılış həqiqətini inkar etmək məqsədilə irəli sürülmüş, ancaq uğursuzluqla nəticələnmiş elmdən kənar cəfəngiyatdan başqa bir şey deyil. Canlıların cansız maddələrdən təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edən bu nəzəriyyə kainatda və canlılarda çox möcüzəvi nizam olduğunun elm tərəfindən sübut edilməsi ilə və təkamül prosesinin əsla baş vermədiyini göstərən 350 milyona yaxın fosilin tapılması ilə süqut etmişdir. Beləliklə, Allah'ın bütün kainatı və canlıları yaratdığı elm tərəfindən də sübut edilmişdir. Bu gün təkamül nəzəriyyəsini dirçəltmək üçün dünya səviyyəsində aparılan təbliğat sadəcə elmi həqiqətlərin təhrif olunmasına, tərəfli şərhinə, elm adı altında söylənilən yalan və saxtakarlıqlara əsaslanır.

Ancaq bu təbliğat həqiqəti gizlətmir. Təkamül nəzəriyyəsinin elm tarixində ən böyük xəta olması son 20-30 il ərzində elm dünyasında getdikcə daha ucadan dilə gətirilir. Xüsusilə 1980-ci illərdən sonra aparılan tədqiqatlar darvinist iddiaların tamamilə səhv olduğunu üzə çıxarmış və bu həqiqət bir çox elm adamı tərəfindən dilə gətirilmişdir. ABŞ-da biologiya, biokimya, paleontologiya kimi fərqli sahələrlə məşğul olan bir çox elm adamı darvinizmin əsassızlığını görür, canlıların mənşəyini artıq yaradılışla açıqlayırlar.

Təkamül nəzəriyyəsinin süqutundan və yaradılış dəlillərindən digər bir çox əsərimizdə bütün elmi təfərrüatları ilə bəhs etmişik və etməyə davam edirik. Ancaq əhəmiyyəti baxımından mövzudan burada da bəhs etməkdə fayda var.

Darvini məhv edən çətinliklər

Təkamül nəzəriyyəsi tarixi qədim yunanlara gedib çıxan bir təlim olmasına baxmayaraq, XIX əsrdə hərtərəfli şəkildə irəli sürüldü. Nəzəriyyəni elm dünyasının gündəminə gətirən ən mühüm irəliləyiş Çarlz Darvinin 1859-cu ildə nəşr edilən "Növlərin mənşəyi" adlı kitabı idi. Darvin bu kitabda dünyadakı müxtəlif canlı növlərini Allah'ın ayrı-ayrı yaratdığına qarşı çıxırdı. Darvinin fikrincə, bütün növlər ortaq əcdaddan törəmiş və zaman ərzində kiçik dəyişikliklərlə müxtəlifləşmişdilər.

Darvinin nəzəriyyəsi heç bir konkret elmi tapıntıya əsaslanmırdı; özünün də qəbul etdiyi kimi, sadəcə bir məntiq yeritmə idi. Hətta Darvin kitabındakı "Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər" başlıqlı uzun bölmədə etiraf etdiyi kimi, nəzəriyyə bir çox mühüm suala cavab verə bilmirdi.

Darvin nəzəriyyəsinin qarşısındakı çətinliklərə inkişaf edən elmin üstün gələcəyinə, yeni elmi kəşflərin nəzəriyyəsinə gücləndirəcəyinə ümid edirdi. Bunu kitabında tez-tez bildirirdi. Ancaq inkişaf edən elm Darwinin ümidlərinin tam əksinə, nəzəriyyənin əsas iddialarını bir-bir əsassız qoydu.

Darvinizmin elm qarşısındakı məğlubiyyətini üç əsas başlıq altında təhlil etmək olar:

Nəzəriyyə həyatın yer üzündə ilk dəfə necə ortaya çıxdığını əsla açıqlaya bilmir.

Nəzəriyyənin irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin, əslində, təkamül xarakterinə malik olduğunu göstərən heç bir elmi tapıntı yoxdur.

Fosillər təkamül nəzəriyyəsinin iddialarının tam əksini göstərir.

Bu bölmədə bu üç əsas başlığı əsaslı təhlil edəcəyik.

Keçilməz ilk pillə: həyatın mənşəyi

Təkamül nəzəriyyəsi bütün canlı növlərinin bundan təxminən 3.8 milyard il əvvəl dünyada fantastik şəkildə təsadüfən meydana gələn bircə canlı hüceyrədən törədiklərini iddia edir. Bircə hüceyrənin milyonlarla kompleks canlı növünü necə əmələ gətirməsi və əgər həqiqətən bu cür təkamül baş vermişsə, nə üçün izlərinin fosillərdə tapılmadığı nəzəriyyənin açıqlaya bilmədiyi suallardandır. Ancaq bütün bunlardan əvvəl iddia edilən təkamül prosesinin ilk pilləsi üzərində dayanmaq lazımdır. Həmin ilk hüceyrə necə ortaya çıxmışdır?

Təkamül nəzəriyyəsi cahilliklə yaradılışı inkar etdiyinə görə, həmin ilk hüceyrənin heç bir plan və nizam olmadan təbiət qanunları çərçivəsində təsadüfən meydana gəldiyini iddia edir. Yəni bu nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddə kortəbii təsadüflər nəticəsində ortaya canlı hüceyrə çıxarmalıdır. Ancaq bu, məlum olan ən təməl biologiya qanunlarına zidd iddiadır.

Həyat həyatdan gəlir

Darvin kitabında həyatın mənşəyindən heç bəhs etməmişdi. Çünki onun dövründəki ibtidai elm anlayışı canlıların çox sadə quruluşa malik olduqlarını fərz edirdi. Orta əsrlərdən bəri "spontane generation" adlı nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddələrin təsadüfən birləşərək canlı varlıq əmələ gətirməsinə inanırdılar. Bu dövrdə həşəratların yemək artıqlarından, siçanların da buğdadan əmələ gəlməsi geniş yayılmış düşüncə idi. Bunu sübut etmək üçün qəribə təcrübələr aparılmışdı. Çirkli əsginin üstünə bir az buğda qoyulmuş və bir müddət sonra bu qarışıqdan siçanların əmələ gəlməsini gözləmişdilər.

Ətin qurdlanması da həyatın cansız maddələrdən törədiyinə dəlil hesab edilirdi. Lakin daha sonra məlum olacaqdı ki, ətin üstündəki qurdlar öz-özlərindən əmələ gəlmirlər, milçəklərin gətirib qoyduğu gözlə görülməyən sürfələrdən çıxırdılar. Darvin “Növlərin mənşəyi” adlı kitabını yazdığı dövrdə isə bakteriyaların cansız maddədən əmələ gəlməsi inancı elm dünyasında geniş şəkildə qəbul edilirdi.

Lakin Darvinin kitabının nəşr edilməsindən beş il sonra məşhur fransız bioloq Lui Paster təkamülə əsas verən bu inancı qəti şəkildə təkzib etdi. Paster apardığı uzun elmi fəaliyyət və təcrübələrdə gəldiyi nəticəni belə şərh etmişdi:

“Cansız maddələrin həyatı əmələ gətirməsi iddiası artıq qəti şəkildə tarixə gömülmüşdür”. (*Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, səh. 2*)

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarları Pasterin kəşflərinə uzun müddət qarşı çıxdılar. Ancaq inkişaf edən elm canlı hüceyrəsinin mürəkkəb quruluşunu üzə çıxardıqca həyatın öz-özünə əmələ gəlməsi iddiasının əsassızlığı daha da açıq şəkil aldı.

XX əsrdəki nəticəsiz səylər

XX əsrdə həyatın mənşəyi mövzusunun tədqiq edən ilk təkamülçü məşhur rus bioloq Aleksandr Oparin oldu. Oparin 1930-cu illərdə irəli sürdüyü bəzi tezislərlə canlı hüceyrəsinin təsadüfən meydana gələ biləcəyini sübut etməyə çalışdı. Ancaq bu fəaliyyətlər uğursuzluqla nəticələnəcək və Oparin bu etirafı etməli olacaqdı:

“Təəssüf ki, hüceyrənin mənşəyi təkamül nəzəriyyəsinin tamamilə əhatə edən ən qaranlıq nöqtədən ibarətdir”. (*Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), səh. 196*)

Oparinin yolunu davam etdirən təkamülçülər həyatın mənşəyi problemini həll etmək üçün təcrübələr aparmağa çalışdılar. Bu təcrübələrin ən məşhuru amerikalı kimyaçı Stenli Miller tərəfindən 1953-cü ildə aparıldı. Miller ibtidai atmosferdə mövcud olduğunu iddia etdiyi qazları bir təcrübədə birləşdirdi və bu qarışığa enerji verərək zülalları təşkil edən bir neçə üzvi molekul (amin turşusu) sintezlədi.

O illərdə təkamüllə bağlı mühüm mərhələ kimi tanılan bu təcrübənin əsassız olduğu və təcrübədə tətbiq edilən atmosferin yer şərtlərindən çox fərqli olduğu sonrakı illərdə üzə çıxacaqdı. (*“New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life”, Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, səh. 1328-1330*)

Uzun sükutdan sonra Millerin özü də tətbiq etdiyi atmosfer mühitinin həqiqi olmadığını etiraf etdi. (*Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, səh. 7*)

Həyatın mənşəyi problemini açıqlamaq üçün XX əsr boyu göstərilən bütün təkamülçü səylər uğursuzluqla nəticələndi. San Diyeqo Skrips İnstitutundan məşhur geokimyəçi Cefri Bada təkamülçü "Earth" jurnalında 1998-ci ildə dərc edilən bir məqalədə bu həqiqəti belə qəbul edir:

"Bu gün XX əsri arxada qoyarkən hələ də XX əsrin başlanğıcındakı ən böyük həll edilməmiş problemlə qarşı-qarşıyıyıq: həyat yer üzündə necə başlayıb". (*Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, səh. 40*)

Həyatın kompleks quruluşu

Təkamülçülərin həyatın mənşəyi ilə bağlı bu qədər çıxılmaz vəziyyətə düşməsinin başlıca səbəbi ən sadə hesab etdikləri canlıların bu qədər mürəkkəb quruluşa malik olmasıdır. Canlı hüceyrəsi insanın hazırladığı bütün texnoloji məhsullardan daha mürəkkəbdir. Belə ki, bu gün dünyanın ən qabaqcıl laboratoriyalarında belə cansız maddələr birləşdirilərək nəinki canlı hüceyrə, hətta hüceyrəyə aid bircə zülal da hasil etmək mümkün deyil.

Bir hüceyrənin meydana gəlməsi üçün lazımlı şərtlər əsla təsadüflərlə açıqlanmayacaq qədər çoxdur. Lakin bunu açıqlamağa heç ehtiyac yoxdur. Təkamülçülər hələ hüceyrə səviyyəsinə çatmadan çıxılmaz vəziyyətə düşürlər. Çünki hüceyrənin əsasını təşkil edən zülalların təsadüfən sintezlənmə ehtimalı riyazi cəhətdən sıfırdır.

Bunun ən əsas səbəbi budur ki, bir zülalın əmələ gəlməsi üçün başqa zülallar da olmalıdır. Bu səbəb bir zülalın təsadüfən əmələgəlmə ehtimalını tamamilə aradan qaldırır. Ona görə, təkəcə bu fakt təkamülçülərin təsadüf iddiasını təkzib etmək üçün kifayətdir. Mövzunun əhəmiyyətini qısaca açıqlayaq:

- Fermentlər olmasa, zülal sintezlənmə bilməz, fermentlər də zülaldır.

- Bircə zülalın sintezlənməsi üçün 100-ə yaxın hazır zülal olmalıdır. Ona görə, zülalların olması üçün zülallar lazımdır.

- Zülalları sintezləyən fermentləri DNT hazırlayır. DNT olmasa, zülal sintezlənmə bilməz. Ona görə, zülalların əmələ gəlməsi üçün DNT də lazımdır.

-Zülal sintezlənmə prosesində hüceyrədəki bütün orqanoidlərin mühüm funksiyaları var. Yəni zülalların əmələ gəlməsi üçün tam funksional hüceyrə bütün orqanoidləri ilə birlikdə mövcud olmalıdır.

Hüceyrənin nüvəsində yerləşən, genetik məlumat daşıyan DNT molekulu isə informasiya bankıdır. İnsan DNT-sindəki informasiyanı kağıza köçürmək istəsək, hər biri 500 səhifədən ibarət 900 cildlik kitabxana ortaya çıxar.

Burada çox maraqlı dilemma da var: DNT ancaq bir sıra xüsusi zülalların (fermentlərin) köməyi ilə qoşalaşa bilər. Amma bu fermentlər də ancaq DNT-dəki informasiya əsasında sintezlənir. Bir-birlərindən asılı olduqlarına görə, DNT-nin qoşalaşması üçün ikisi də eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə həyatın öz-özünə meydana gəlməsi ssenarisini çıxılmaz vəziyyətə salır. San Diyeqo Kaliforniya Universitetindən məşhur təkamülçü prof. Lesli Orsel “Scientific American” jurnalının 1994-cü il oktyabr sayında bu həqiqəti belə etiraf edir:

“Olduqca kompleks quruluşa malik olan zülalların və nuklein turşularının (RNT və DNT) eyni yerdə və eyni zamanda təsadüfən əmələ gəlmələri həddindən artıq ehtimaldan kənarıdır. Ancaq bunların biri olmadan digərini əldə etmək də mümkün deyil. Ona görə, insan məcburən həyatın kimyəvi yollarla meydana gəlməsinin tamamilə qeyri-mümkün olduğu nəticəsinə gəlir”.
(Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, səh. 78*)

Şübhəsiz ki, əgər həyatın kortəbii təsadüflərlə öz-özünə meydana gəlməsi mümkün deyilsə, onda həyatın yaradıldığı qəbul edilməlidir. Bu həqiqət əsas məqsədi yaradılışı inkar etmək olan təkamül nəzəriyyəsini açıq-aydın əsassız edir.

Təkamülün xəyali mexanizmləri

Darvinin nəzəriyyəsini əsassız edən ikinci əsas cəhət nəzəriyyənin təkamül mexanizmləri kimi irəli sürdüyü iki anlayışın da, əslində, heç bir təkamül gücünə malik olmamasıdır.

Darvin irəli sürdüyü təkamül iddiasını tamamilə təbii seleksiya mexanizmi ilə əlaqələndirmişdi. Bu mexanizmə verdiyi əhəmiyyət kitabının adından da açıq şəkildə başa düşülür: “Növlərin mənşəyi, təbii seleksiya yolu ilə...”

Təbii seleksiya təbii seçmə deməkdir, təbiətdəki həyat uğrunda mübarizədə təbii şərtlərə uyğun və güclü canlıların həyatda qalacağı düşüncəsinə əsaslanır. Məsələn, yırtıcı heyvanlar tərəfindən təhlükəyə məruz qalan bir maral sürüsündə daha sürətlə qaçan marallar həyatda qalacaq. Beləliklə, maral sürüsü sürətlə qaçan və güclü fərdlərdən ibarət olacaq. Amma bu mexanizm maralların təkamül keçirməsinə səbəb olmaz, onları başqa bir canlı növünə, məsələn, atlara çevirməz.

Ona görə, təbii seçmə mexanizmi heç bir təkamül gücünə malik deyil. Darvin də bu həqiqəti anlamışdı və “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında: **“Faydalı dəyişikliklər baş vermədikcə təbii seçmə heç bir şey edə bilməz”**, - demək məcburiyyətində qalmışdı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 184*)

Lamarkın təsiri

Bəs bu faydalı dəyişikliklər necə baş verə bilərdi? Darvin öz dövrünün ibtidai elm anlayışı çərçivəsində bu suala Lamarka əsaslanaraq cavab verməyə çalışmışdı. Darvindən əvvəl yaşamış fransız bioloq Lamarka görə, canlılar həyatları boyu keçirdikləri fiziki dəyişiklikləri sonrakı nəsələ ötürürlər, nəsildən-nəslə toplanan bu xüsusiyyətlər nəticəsində yeni növlər meydana gəlir. Məsələn, Lamarkın fikrincə, zürafələr ceyranlardan törəyiblər, hündür ağacların yarpaqlarını yeməyə çalışarkən nəsildən-nəslə boyunları uzanmışdır.

Darvin də buna bənzər misallar çəkmiş, məsələn, “Növlərin mənşəyi” kitabında qida tapmaq üçün suya girən bəzi ayıların tədricən balinalara çevrildiyini iddia etmişdi. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Lakin Mendelin kəşf etdiyi və XX əsrdə inkişaf edən genetik elmi ilə qəti şəkildə sübut edilən genetik qanunları qazanılmış xüsusiyyətlərin sonrakı nəsillərə ötürülməsi əfsanəsinə məhv etdi. Beləliklə, təbii seçmə “təkbaşına” və tamamilə təsirsiz mexanizm olaraq qaldı.

Neodarvinizm və mutasiyalar

Darvinistlər isə bu vəziyyətə bir çıxış yolu tapmaq üçün 1930-cu illərin sonlarında müasir sintetik nəzəriyyəni və ya daha geniş yayılmış adı ilə neodarvinizmi ortaya atdılar. Neodarvinizm təbii seçmənin yanına faydalı dəyişiklik səbəbi kimi mutasiyaları, yəni canlıların genlərində radiasiya kimi xarici amillər və ya transkripsiya xətaləri nəticəsində əmələ gələn pozulmaları əlavə etdi. Bu gün də elmi cəhətdən əsassız olduğunu bilmələrinə baxmayaraq, darvinistlər neodarvinist modeli müdafiə edirlər. Nəzəriyyə yer üzündəki milyonlarla canlı növünün, onların qulaq, göz, ağciyər, qanad kimi saysız-hesabsız mürəkkəb orqanlarının mutasiyalara, yəni genetik pozulmalara əsaslanan bir proses nəticəsində əmələ gəldiyini iddia edir. Amma nəzəriyyəni çarəsiz qoyan bir açıq elmi həqiqət var: mutasiyalar canlıları təkmilləşdirmirlər, əksinə, hər zaman canlılara zərər verirlər.

Bunun səbəbi çox sadədir: DNT çox mürəkkəb quruluşa malikdir. Bu molekula olan hər hansı təsadüfi təsir ancaq zərər verir. Amerikalı genetik B.G. Ranqanatan bunu belə açıqlayır:

“Mutasiyalar kiçik, təsadüfi və zərərliyə malikdir. Çox nadir meydana gəlirlər və ən yaxşı halda təsirsizdir. Bu üç xüsusiyyət mutasiyaların təkamül xarakterli təsir meydana gətirməyəcəyini sübut edir. Yüksək dərəcədə xüsusiləşmiş orqanizmdə meydana gələn təsadüfi dəyişiklik ya təsirsiz, ya da zərərli olur. Bir qol saatında meydana gələn təsadüfi dəyişiklik qol saatını təkmilləşdirməz. Ona böyük ehtimalla zərər verər və ya ən yaxşı halda təsir etməz. Bir zəlzələ bir şəhəri daha yaxşı hala salmaz, onu məhv edər”. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 179*)

Bu günə qədər heç bir faydalı, yəni genetik məlumatı təkmilləşdirən mutasiya müşahidə edilməyib. Bütün mutasiyaların zərərli olması aşkar edilib. Aydın olmuşdur ki, təkamül nəzəriyyəsinin təkamül mexanizmi kimi göstərdiyi mutasiyalar, əslində, canlıları sadəcə məhv edən, şikəst edən genetik hadisələrdir (insanlarda mutasiyanın ən çox rast gəlinən təsiri xərçəngdir). Əlbəttə, məhvedici mexanizm təkamül mexanizmi ola bilməz. Təbii seçmə isə Darvinin də qəbul etdiyi kimi, tək başına heç bir şey edə bilməz. Bu həqiqət bizə təbiətdə heç bir təkamül mexanizminin olmadığını göstərir. Təkamül mexanizmi olmadığına görə, təkamül deyilən xəyali proses də baş verməyib.

Fosillər: ara-keçid formalardan əsər-əlamət yoxdur

Təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi prosesin baş vermədiyinin ən açıq göstəricisi isə fosillərdir.

Təkamül nəzəriyyəsinə görə, bütün canlılar bir-birlərindən törəyiblər. Əvvəlcədən mövcud olan bir canlı növü zaman ərzində digərinə çevrilmiş və bütün növlər bu şəkildə əmələ gəlmişlər. Nəzəriyyəyə əsasən, bu çevrilmə yüz milyon illər davam edən uzun dövrü əhatə etmiş və mərhələ-mərhələ irəliləmişdir. Bu təqdirdə iddia edilən uzun çevrilmə prosesi zamanı saysız-hesabsız ara növlər əmələ gəlməli və yaşamalılardırlar.

Məsələn, keçmişdə balıq xüsusiyyətlərini daşımalarına baxmayaraq, bir tərəfdən də bəzi sürünən canlı xüsusiyyətlərini qazanmış yarı-balıq, yarı-sürünən canlılar yaşamalılardır və ya sürünən xüsusiyyətlərini daşıyan, bir tərəfdən də bəzi quş xüsusiyyətləri qazanmış sürünən quşlar ortaya çıxmalıdır. Bunlar bir keçid prosesində olduqları üçün şikəst, yarımçıq, qüsurlu canlılar olmalıdır. Təkamülçülər keçmişdə yaşadığına inandıqları bu nəzəri məxluqları “ara-keçid forması” adlandırırlar.

Əgər, həqiqətən, bu cür canlılar keçmişdə yaşayıbsa, onların sayı və növü milyonlarla, hətta milyardlarla olmalıdır və bu əcaib canlıların qalıqlarına mütləq fosil izlərində rast gəlinməlidir. Darvin “Növlərin mənşəyi”ndə bunu belə açıqlamışdır:

“Əgər nəzəriyyəmə doğrudursa, növləri bir-biri ilə əlaqələndirən saysız-hesabsız ara-keçid növləri keçmişdə mütləq yaşamalılardır... Onların yaşadığının dəlilləri də sadəcə fosil qalıqları arasında tapıla bilər”. (*Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280*)

Ancaq bu sətirləri yazan Darvin ara-keçid formaların heç cür tapılmadığını bilir və bunun nəzəriyyəsi üçün böyük problem olduğunu görürdü. Ona görə, “Növlərin mənşəyi” kitabının “Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər” (*Difficulties on Theory*) adlı bölməsində belə yazmışdı:

“Əgər, həqiqətən, növlər digər növlərdən yavaş dəyişikliklərlə törəyibsə, nə üçün saysız-hesabsız ara-keçid formasına rast gəlmirik? Nə üçün bütün təbiət qarmaqarışq vəziyyətdə deyil, məhz yerli-yerindədir? Saysız-hesabsız ara-keçid forması olmalıdır, bəs nə üçün yer üzünün çoxsaylı təbəqələrində onları tapmırıq?... Nə üçün hər geoloji forma və hər təbəqə belə qalıqlarla dolu deyil?” (*Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280*)

Darvinin puç olan ümidləri

Ancaq XIX əsrin ortasından indiyə qədər dünyanın hər tərəfində qızgın fosil araşdırmaları aparılmasına baxmayaraq, ara-keçid formalarına rast gəlinməmişdir. Aparılan qazıntı işlərində və tədqiqatlarda əldə edilən bütün tapıntılar təkamülçülərin gözlədiklərinin əksinə, canlıların yer üzündə birdən-birə, tam və qüsursuz formada ortaya çıxdıqlarını göstərmişdir.

Məşhur ingilis paleontoloq Derek V. Eyser təkamülçü olmasına baxmayaraq, bu həqiqəti belə etiraf edir:

“Problemimiz budur: fosilləri hərtərəfli tədqiq etdikdə növlər və ya siniflər səviyyəsində belə daima eyni həqiqətlə qarşılaşırıq; mərhələli təkamüllə təkmilləşən deyil, birdən-birə yer üzündə əmələ gələn qruplar görürük”. (Derek A. Ager, “The Nature of the Fossil Record”, *Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, səh. 133*)

Yəni fosil qeydlərində bütün canlı növləri aralarında heç bir keçid forması olmadan, tam formada ani surətdə ortaya çıxırlar. Bu, Darvinin fikirlərinin tam əksidir. Habelə, bu, canlı növlərinin yaradıldıklarını göstərən çox güclü dəlildir. Çünki bir canlı növünün heç bir əcdadı olmadan, bir anda və qüsursuz şəkildə ortaya çıxmasının tək açıqlaması var: o növ yaradılmışdır. Bu həqiqət məşhur təkamülçü bioloq Duqlas Futuyma tərəfindən də qəbul edilir:

“Yaradılış və təkamül yaşayan canlıların mənşəyi haqqında iki yeganə açıqlamadır. Canlılar dünyada ya tamamilə mükəmməl və tam formada ortaya çıxmışlar, ya da belə olmamışdır. Əgər belə olmamışdırsa, bir dəyişiklik prosesi nəticəsində özlərindən əvvəl mövcud olan bəzi canlı növlərindən təkamül keçirərək meydana gəlməlidirlər. Amma əgər tam və mükəmməl formada ortaya çıxıblarsa, onda sonsuz güc sahibi olan bir ağıl tərəfindən yaradılmışlar”. (*Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. Səh. 197*)

Fosillər isə canlıların yer üzündə tam və mükəmməl formada ortaya çıxdıqlarını göstərir. Yəni “növlərin mənşəyi” Darvinin hesab etdiyi əksinə, təkamül deyil, yaradılışdır.

İnsanın təkamülü nağılı

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarlarının ən çox gündəmə gətirdikləri məsələ insanın mənşəyidir. Bununla bağlı darvinist iddia bu gün yaşayan müasir insanın meymunabənzər məxluqlardan törədiyini zənn edir. 4-5 milyon il əvvəl başladığı fərz edilən bu prosesdə müasir insan ilə əcdadları arasında bəzi ara-keçid formaların yaşadığı iddia edilir. Əslində, tamamilə fantastik olan bu ssenaridə dörd əsas kateqoriya var:

Australopithecus

Homo habilis

Homo erectus

Homo sapiens

Təkamülçülər insanların ilk “meymunabənzər əcdadları”na “cənub meymunu” mənasını verən “australopithecus” adını veriblər. Bu canlılar, əslində, nəslə kəsilməmiş meymun növüdür. Lord Solli Zukerman və prof. Çarlz Oksnard kimi İngiltərə və ABŞ-dan iki məşhur anatomun *australopithecus* nümunələri üzərində apardığı hərtərəfli araşdırmalar bu canlıların sadəcə nəslə kəsilməmiş meymun növünə aid olduqlarını və insanlarla heç bir bənzərlik təşkil etmədiklərini göstərmişdir. (*Charles E. Oxnard, “The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt”, Nature, c. 258, səh. 389*)

Təkamülçülər insanın təkamülünün sonrakı mərhələsini də “homo”, yəni insan kimi təsnif edirlər. İddiaya əsasən, homo sırasındakı canlılar *australopithecus*lardan daha çox inkişaf ediblər. Təkamülçülər bu fərqli canlılara aid fosilləri ardıcıl düzərək fantastik təkamül sxemi qururlar. Bu sxem xəyalidir, çünki bu fərqli siniflərin arasında təkamül xarakterli əlaqə olması əsla sübut edilə bilməmişdir. Təkamül nəzəriyyəsinin XX əsrdəki ən mühüm tərəfdarlarından biri olan Ernst Mayr: “*Homo sapiens*ə uzanan zəncir halqası, əslində, itib”, - deyərək bunu qəbul edir. (*J. Rennie, “Darwin’s Current Bulldog: Ernst Mayr”, Scientific American, Aralık 1992*)

Təkamülçülər “*ausrtalopithecus > homo habilis > homo erectus > homo sapiens*” ardıcılığını qurarkən bu növlərin hər birinin daha sonrakının əcdadı olmasını irəli sürürlər. Lakin paleoantropoloqların son kəşfləri *australopithecus*, *homo habilis* və *homo erectus*un dünyanın müxtəlif bölgələrində eyni dövrlərdə yaşadıklarını göstərir. (*Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, səh. 272*)

Habelə, *homo erectus* sinfinə aid olan insanların bir qismi çox müasir dövrlərə qədər yaşayıblar, *homo sapiens neandertalensis* və *homo sapiens sapiens* (insan) ilə eyni mühitdə birlikdə mövcud olmuşlar. (*Time, noyabr 1996*)

Bu isə, əlbəttə, bu siniflərin bir-birilərinin əcdadı olduqları iddiasının əsassızlığını açıq şəkildə ortaya qoyur. Harvard Universitetinin paleontoloqlarından Stiven Cey Quld, təkamülçü olmasına baxmayaraq, darvinist nəzəriyyənin düşdüyü bu çıxılmaz vəziyyəti belə açıqlayır:

“Əgər bir-biri ilə paralel şəkildə yaşayan üç müxtəlif hominid (insanabənzər) sxemi varsa, onda bizim soy ağacımıza nə oldu? Aydındır ki, bunların biri digərindən törəyə bilməz. Habelə, biri digəri ilə müqayisə edildikdə təkamül xarakterli inkişaf meyli göstərmirlər”. (*S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, səh. 30*)

Qısaca desək, KİV-də və ya dərsliklərdə verilən bir cür fantastik yarı-meymun yarı-insan canlıların rəsmləri ilə, yəni sırf təbliğat yolu ilə dirçəldilməyə çalışılan insanın təkamülü ssenarisi heç bir elmi əsası olmayan nağıldan ibarətdir. Bu mövzunu uzun illər tədqiq edən, xüsusilə *australopithecus* fosilləri üzərində 15 il araşdırma aparan İngiltərənin ən məşhur və hörmətli elm adamlarından biri olan Lord Solli Zukerman təkamülçü olmasına baxmayaraq, meymunabənzər canlılardan insana uzanan nəsil ağacı olmadığı nəticəsinə gəlmişdir.

Zukerman maraqlı elm şkalası da qurmuşdur. Elmi hesab etdiyi elm sahələrindən elmdən kənar qəbul etdiyi elm sahələrinə qədər şaxəli cədvəl çəkmişdir. Zukermanın bu cədvəlində ən elmi, yəni konkret faktlara əsaslanan elm sahələri kimya və fizikadır. Cədvəldə bunlardan sonra bioloji elmlər, daha sonra sosial fənlər gəlir. Şaxələnmənin ən kənar ucunda, yəni elmdən kənar hesab edilən hissədə isə Zukermanın fikrincə telepatiya, altıncı hiss kimi hissənin fəvqündə olan qavrama anlayışları və bir də insanın “təkamülü” yerləşir! Zukerman şaxələnmənin bu ucunu belə açıqlayır:

“Obyektiv reallıq sahəsindən çıxıb bioloji elm fərz edilən bu sahələrə, yəni hissənin fəvqündə olan qavramaya və insanın fosil tarixinin şərh edilməsinə daxil olduqda, təkamül nəzəriyyəsinə inanan bir şəxs üçün hər şeyin mümkün olduğunu görürük. Belə ki, nəzəriyyələrinə qəti şəkildə inanan bu şəxslərin ziddiyyətli bəzi rəyləri eyni anda qəbul etmələri belə mümkündür”. (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 19*)

İnsanın təkamülü nağılı da nəzəriyyələrinə kor-koranə inanan bir sıra insanların tapdıqları bəzi fosillər haqqında qabaqcadan rəy verərək şərh etmələrindən ibarətdir.

Darvin formulu!

İndiyə qədər təhlil etdiyimiz bütün dəlillərlə yanaşı, istəyirsinizsə, təkamülçülərin necə cəfəng inanca malik olduqlarına bir də uşaqların belə anlayacağı qədər açıq misalla baxaq.

Təkamül nəzəriyyəsi canlıların təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edir. Ona görə, bu iddiaya əsasən, cansız və şüursuz atomlar birləşərək əvvəlcə hüceyrəni əmələ gətirmiş və sonra eyni

atomlar birləşərək digər canlıları və insanı meydana gətirmişlər. İndi düşünək, canlıların əsasını təşkil edən karbon, fosfor, azot, kalium kimi elementləri birləşdirdikdə bir yığın əmələ gəlir. Bu atom yığını hansı prosesdən keçirilsə də, bircə canlı belə əmələ gətirməz. İstəyirsinizsə, bununla bağlı bir təcrübə keçirək və təkamülçülərin, əslində, müdafiə etdikləri, amma ucadan söyləyə bilmədikləri iddianı onların adından “Darvin formulu” adı ilə nəzərdən keçirək:

Təkamülçülər çoxlu sayda böyük çənin içinə canlıların əsasını təşkil edən fosfor, azot, karbon, oksigen, dəmir, maqnezium kimi elementlərdən bol miqdarda qoysunlar. Hətta normal şərtlərdə mövcud olmayan, ancaq bu qarışıqın içində lazımlı bildikləri maddələri də bu çənlərə əlavə etsinlər. Qarışıqların içinə istədikləri qədər amin turşusu, istədikləri qədər də zülal doldursunlar. Bu qarışıqlara istədikləri nisbətdə temperatur və rütubət versinlər. Bunları istədikləri ən yaxşı texnoloji cihazlarla qarışdırsınlar. Çənlərin başında nəzarətçi kimi dünyanın qabaqcıl elm adamlarını qoysunlar. Bu mütəxəssislər atadan oğula, nəsilən-nəslə ötürülərək növbə ilə milyardlarla, hətta trilyonlarla il fasiləsiz çənlərin başında gözləsinlər. Bir canlının əmələ gəlməsi üçün hansı şərtlərin mövcud olmasını lazım bilirlərsə, hamısını tətbiq etsinlər. Ancaq nə etsələr də, o çənlərdən əsla bir canlı çıxara bilməzlər. Zürafələri, aslanları, arıları, bülbülləri, tutuquşuları, atları, delfinləri, gülləri, səhləb çiçəklərini, zanbaqları, qərənfilləri, bananları, portağalları, almaları, xurmaları, pomidorları, qovunları, qarpızları, əncirləri, zeytunları, üzümləri, şaftalıları, tovuz quşlarını, qırqovulları, rəngarəng kəpənəkləri və bunlar kimi milyonlarla canlı növündən heç birini əmələ gətirə bilməzlər. Nəinki burada sadaladığımız bir neçə canlı, bunların bircə hüceyrəsini belə əldə edə bilməzlər.

Qısaca desək, **şüursuz atomlar birləşərək hüceyrəni əmələ gətirə bilməzlər**. Sonra yeni qərar verərək bir hüceyrəni iki yerə bölüb, sonra ardıcıl başqa qərarlar verib elektron mikroskopunu icad edən, sonra öz hüceyrə quruluşunu bu mikroskop altında tədqiq edən professorları əmələ gətirə bilməzlər. **Maddə ancaq Allah'ın üstün yaratması ilə həyat qazanır**. Bunun əksini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi isə ağıla tamamilə zidd cəfəngiyatdır. Təkamülçülərin ortaya atdığı iddialar üzərində bir az düşünmək yuxarıdakı misalda göstəriləndiyi kimi, bu həqiqəti üzə çıxarar.

Göz və qulaqdakı texnologiya

Təkamül nəzəriyyəsinin qətiyyənlə açıqlaya bilmədiyi digər məsələ isə göz və qulaqdakı üstün duyğu keyfiyyətidir.

Gözlə bağlı mövzuya keçməzdən əvvəl “Necə görürük?” sualına qısaca cavab verək. Bir cisimdən gələn şüalar gözdə tor qişaya tərsinə düşür. Bu şüalar buradakı hüceyrələr tərəfindən elektrik siqnallarına çevrilir və beyinin arxa hissəsindəki görmə mərkəzi adlanan kiçik nöqtəyə

ötürülür. Bu elektrik siqnalları bir sıra ardıcıl proseslərdən sonra beyindəki bu mərkəzdə görüntü kimi şərh edilir. Bu məlumatdan sonra düşünək: beyin işığa qapalıdır. Yəni beyinin içi qapqaranlıqdır, işıq beyinin yerləşdiyi yerə girə bilməz. Görmə mərkəzi adlanan yer qapqaranlıq, işığın düşmədiyi, bəlkə, heç qarşılaşmadığınız qədər qaranlıq yerdir. Ancaq siz bu zülmət qaranlıqda işıqlı, aydın dünyanı izləyirsiniz.

Üstəlik, bu, o qədər aydın və keyfiyyətli görüntüdür ki, XXI əsrin texnologiyası belə hər cür imkanı olmasına baxmayaraq, bu aydın görüntünü əldə edə bilmir. Məsələn, hal-hazırda oxuduğunuz kitaba, kitabı tutan əllərinizə baxın, sonra başınızı qaldırın və ətrafınıza baxın. Hal-hazırda gördüyünüz aydın və keyfiyyətli görüntünü başqa bir yerdə görmüsünüzmü? Bu qədər aydın görüntünü sizə dünyanın qabaqcıl televizor şirkətlərinin istehsal etdiyi təkmilləşdirilmiş televizor ekranı belə verə bilməz. 100 ildən bəri minlərlə mühəndis bu aydın görüntünü əldə etmək üçün çalışır. Bunun üçün fabriklər, böyük müəssisələr qurulur, tədqiqatlar aparılır, planlar və dizaynlar edilir. Bir televizor ekranına baxın, bir də hal-hazırda əlinizdə tutduğunuz bu kitaba. Arada böyük aydınlıq və keyfiyyət fərqi olduğunu görəcəksiniz. Həm də televizorun ekranı sizə iki ölçülü görüntü göstərir, lakin siz üç ölçülü, dərin perspektivi olan görüntü izləyirsiniz.

Uzun illərdən bəri on minlərlə mühəndis üç ölçülü televizor icad etməyə, gözün görmə keyfiyyətini əldə etməyə çalışırlar. Bəli, üç ölçülü televizor kimi sistem istehsal edə bildilər, amma onu da eynəksiz üç ölçülü görmək mümkün deyil, həm də bu, süni üçölçülü görüntüdür. Arxa tərəf daha bulanıq, ön tərəf isə kağız dekorasiya kimi görünür. Heç bir zaman gözün gördüyü qədər aydın və keyfiyyətli görüntü əmələ gəlmir. Kamerada da, televizorda da mütləq görüntü itkisi olur.

Təkamülçülər bu keyfiyyətli və aydın görüntünü əmələ gətirən mexanizmin təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edirlər. İndi birisi sizə otağınızda ki televizorun təsadüflər nəticəsində əmələ gəldiyini, atomların birləşib bu görüntünü əmələ gətirən aləti meydana gətirdiyini desə, nə düşünərsiniz? Minlərlə insanın birlikdə edə bilmədiyini şüursuz atomlar necə etsin?

Gözün gördüyündən daha bəsit görüntünü əmələ gətirən alət təsadüfən əmələ gəlmirsə, gözün və gözün gördüyü görüntünün də təsadüfən meydana gəlməyəcəyi çox açıqdır. Eyni vəziyyət qulağa da aiddir. Xarici qulaq ətrafdakı səsləri qulaq seyvanı vasitəsilə toplayıb daxili qulağa ötürür; daxili qulaq da bu titrəyişləri elektrik impulslarına çevirərək beyinə göndərir. Eynilə görmədə olduğu kimi, eşitmə prosesi də beyindəki eşitmə mərkəzində həyata keçir.

Göz üçün dediklərimiz qulağa da aiddir, yəni beyin işıq kimi səsə də qapalıdır, səs keçirmir. Ona görə, xarici aləm nə qədər səs-küylü olsa da, beyinin içi tamamilə səssizdir. Buna baxmayaraq, ən aydın səslər beyində eşidilir. Səs keçirməyən beyninizdə orkestr simfoniya dinləyir, ətraf mühitin bütün səs-küyünü eşidirsiniz. Ancaq həmin anda həssas bir cihazla

beyninizin içindəki səs səviyyəsi ölçülsə, burada səssizliyin hakim olduğu məlum olacaqdır. Aydın görüntü əldə etmək ümidi ilə texnologiyadan necə istifadə edilirsə, səs üçün də eyni səylər on illərdən bəri davam etdirilir. Səsyazma cihazları, musiqi mərkəzləri, bir çox elektron alət, səs qəbul edən musiqi sistemləri bu fəaliyyətlərin nəticələrindən bəziləridir. Ancaq bütün texnologiyaya və bu sahədə minlərlə mühəndis və mütəxəssis işləməsinə baxmayaraq, qulağın əmələ gətirdiyi qədər aydın və keyfiyyətli səs əldə edilməmişdir. Ən böyük musiqi sistemi şirkətinin istehsal etdiyi ən keyfiyyətli musiqi mərkəzini düşünün. Səsi qeyd etdikdə mütləq səsin bir hissəsi itir, az da olsa təhrif olur və ya musiqi mərkəzini işə saldıqda hələ musiqi çalmazdan əvvəl mütləq bir cızıltı eşidirsiniz. Ancaq insan orqanizmindəki texnologiyanın məhsulu olan səslər olduqca aydın və qüsursuzdur. İnsan qulağı heç vaxt musiqi mərkəzində olduğu kimi cızıltılı və ya təhrif olunmuş şəkildə səs eşitməz; səs necədirsə, tam və aydın şəkildə onu eşidir. Bu, insan yaradıldığı gündən bəri belədir. İndiyə qədər insanın istehsal etdiyi heç bir görüntü və səs cihazı göz və qulaq qədər həssas və keyfiyyətli qəbuledici olmamışdır. Ancaq görmə və eşitmə hadisəsində bütün bunların fəvqündə duran çox böyük həqiqət də var.

Beynin içində görən və eşidən şüur kimə aiddir?

Beynin içində parlaq, rəngli dünyanı izləyən, simfoniyləri, quşların civiltilərini dinləyən, gülü qoxulayan kimdir?

İnsanın gözlərindən, qulaqlarından, burnundan gələn siqnallar elektrik impulsu kimi beyinə ötürülür. Biologiya, fiziologiya və ya biokimya kitablarında bu görüntünün beyində necə əmələ gəlməsinə dair bir çox şey oxuyursunuz. Ancaq bu mövzu haqqında ən mühüm həqiqətə heç bir yerdə rast gələ bilməzsiniz: beyində bu elektrik impulslarını görüntü, səs, qoxu və hiss kimi qavrayan kimdir? Beynin içində gözə, qulağa, buruna ehtiyac hiss etmədən bütün bunları qavrayan bir şüur var. Bu şüur kimə aiddir?

Əlbəttə, bu şüur beyini təşkil edən sinirlər, yağ təbəqəsi və sinir hüceyrələrinə aid deyil. Elə buna görə, hər şeyin maddədən ibarət olduğunu zənn edən darvinist-materialistlər bu suallara heç cür cavab verə bilmirlər. Çünki bu şüur Allah'ın yaratdığı ruhdur. Ruhun görüntünü izləmək üçün gözə, səsi eşitmək üçün qulağa ehtiyacı yoxdur. Eyni zamanda, düşünmək üçün beyinə də ehtiyacı yoxdur.

Bu açıq və elmi həqiqəti oxuyan hər insan beyinin içindəki bir neçə sm³-lik, qapqaranlıq yerə bütün kainatı üçölçülü, rəngli, kölgəli və işıqlı şəkildə sığdıran uca Allah'ı düşünüb, Ondən qorxub Ona sığınmalıdır.

Materialist inanc

Bura qədər təhlil etdiklərimiz təkamül nəzəriyyəsinin elmi kəşflərə zidd iddia olduğunu göstərir. Nəzəriyyənin həyatın mənşəyi haqqındakı iddiası elmə ziddir, irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin heç bir təkamül gücü yoxdur və fosillər nəzəriyyənin iddia etdiyi ara keçid formalarının yaşamadığını göstərir. Bu təqdirdə, əlbəttə, təkamül nəzəriyyəsi elmə zidd fərziyyə kimi bir kənara qoyulmalıdır. Belə ki, tarix boyu dünya mərkəzli kainat modeli kimi bir çox düşüncə tərziləri elmin gündəmindən çıxarılmışdır. Ancaq təkamül nəzəriyyəsi təkidlə elmin gündəliyində saxlanılır. Hətta bəzi insanlar nəzəriyyənin tənqid edilməsini elmə təcavüz kimi göstərməyə çalışırlar. Axı niyə? Bunun səbəbi təkamül nəzəriyyəsinin bəzi kütlələr üçün əl çəkilmez doqmatik inanc olmasıdır. Bu kütlələr materialist fəlsəfəyə kor-koranə bağlıdırlar və darvinizmi də təbiət haqqında yeganə materialist açıqlama olduğu üçün mənimsəyiblər. Bəzən bunu açıq şəkildə etiraf edirlər. Harvard Universitetindən məşhur genetik və eyni zamanda, qabaqcıl təkamülçülərdən olan Riçard Levontin əvvəlcə materialist, sonra elm adamı olduğunu belə etiraf edir:

“Bizim materializmə bir inancımız var, bu “a priori” (əvvəlcədən qəbul edilmiş, doğru fərz edilmiş) inandır. Bizi dünya haqqında materialist açıqlama verməyə məcbur edən şey elmi metodlar və qanunlar deyil. Əksinə, materializmə olan “a priori” bağlılığımız səbəbi ilə dünya haqqında materialist açıqlama verən tədqiqat metodları və anlayışlarını uydururuq. Materializm mütləq doğru olduğuna görə də ilahi açıqlamanın səhnəyə çıxmasına icazə verə bilmərik”. (*Richard Lewontin, “The Demon-Haunted World”, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, səh. 28*)

Bu sözlər darvinizmin materialist fəlsəfəyə bağlılıq uğrunda davam etdirilən bir doqma olduğunun açıq ifadəsidir. Bu doqma maddədən başqa heç bir varlıq olmadığını qəbul edir. Bu səbəbdən də cansız, şüursuz maddənin həyatı əmələ gətirdiyinə inanır. Milyonlarla müxtəlif canlı növünün, məsələn, quşların, balıqların, zürafələrin, pələnglərin, həşəratların, ağacların, çiçəklərin, balinaların və insanların maddənin öz daxilindəki reaksiyalarla, yəni yağan yağışla, çaxan şimşəklə, cansız maddədən əmələ gəldiyini qəbul edir. Əslində isə bu, həm ağıla, həm də elmə ziddir. Amma darvinistlər Allah'ın açıq-aşkar varlığını qəbul etməmək üçün bu ağıldan və elmdən kənar fikri cahilliklə müdafiə etməkdə davam edirlər.

Canlıların mənşəyinə materialist düşüncə ilə baxmayan insanlar isə bu açıq həqiqəti görəcəklər: bütün canlılar üstün güc, bilik və ağıla malik olan Yaradanın əsəridir. Yaradan bütün kainatı yoxdan var edən, ən qüsursuz şəkildə nizama salan və bütün canlıları yaradan Allah'dır.

Təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən təsirli sehridir

Burada bunu da bildirmək lazımdır ki, heç bir ideologiyanın təsiri altında qalmadan, sadəcə ağılı və məntiqini işlədən hər insan elm və mədəniyyətdən uzaq xalqların xurafatlarını xatırladan təkamül nəzəriyyəsinə inanmağın qeyri-mümkün olduğunu asanlıqla anlayacaqdır.

Yuxarıda da bildirildiyi kimi, təkamül nəzəriyyəsinə inananlar böyük bir çənin içinə bir çox atomu, molekulu, cansız maddəni dolduran və bunların qarışığından zaman ərzində düşünən, dərk edən, kəşflər edən professorların, universitet tələbələrinin, Eynşteyn, Habl kimi elm adamlarının, Frank Sinatra, Çarlton Heston kimi aktyorların, bununla yanaşı, ceyranların, limon ağaclarının, qərənfillərin çıxacağına inanırlar. Həm də bu cəfəng iddiaya inananlar elm adamları, professorlar, mədəniyyətli, təhsilli insanlardır. Bu səbəbdən, təkamül nəzəriyyəsi haqqında dünya tarixinin ən böyük və ən təsirli sehri ifadəsini işlətmək yerinə düşər. Çünki dünya tarixində insanların bu dərəcədə ağılı başından alan, ağıl və məntiqlə düşünmələrinə imkan verməyən, gözlərinin qarşısına sanki bir pərdə çəkib çox açıq olan həqiqətləri görmələrinə mane olan başqa inanc və ya iddia yoxdur. Bu, afrikalı bəzi qəbilələrin totemlərə, Səba xalqının Günəşə tapınmasından, Hz. İbrahimin qövmünün düzəldikləri bütlərə, Hz. Musanın qövmünün qızıdan düzəldikləri buzova tapınmalarından daha qorxulu və ağlasığmaz korluqdur. Əslində, bu vəziyyət Allah'ın Quranda işarə etdiyi ağılsızlıqdır. Allah bəzi insanların anlayışlarının bağlı olacağını və həqiqətləri görməkdən məhrum olacağını bir çox ayəsində bildirir. Bu ayələrdən bəziləri belədir:

Həqiqətən, kafirləri əzabla qorxutsan da, qorxutmasan da, onlar üçün birdir, iman gətirməzlər. Allah onların ürəyinə və qulağına möhür vurmuşdur. Gözlərində də pərdə vardır. Onları böyük bir əzab gözləyir! (Bəqərə surəsi, 6-7)

... Onların qəlbləri vardır, lakin onunla anlamazlar. Onların gözləri vardır, lakin onunla görməzlər. Onların qulaqları vardır, lakin onunla eşitməzlər. Onlar heyvan kimidirlər, bəlkə də, daha çox zəlalətdədirlər. Qafil olanlar da məhz onlardır! (Əraf surəsi, 179)

Allah "Hicr" surəsində də bu insanların möcüzələr görsələr də, inanmayacaq qədər sehləndiklərini belə bildirir:

Əgər onlara göydən bir qapı açsaq və oradan durmadan yuxarı dırmaşsalar yenə də: "Gözümüz bağlanmış, biz sehlənmişik", - deyərlər. (Hicr surəsi, 14-15)

Bu qədər geniş kütləyə bu sehrin təsir etməsi, insanların həqiqətlərdən bu qədər uzaq saxlanması və 150 ildən bəri bu sehrin pozulmaması isə sözlə ifadə edilməyəcək qədər heyrətli vəziyyətdir. Çünki bir və ya bir neçə insanın qeyri-mümkün ssenarilərə, cəfəng və məntiqsiz iddialara inanmalarını anlamaq olar. Ancaq dünyanın hər tərəfindəki insanların şüursuz və cansız atomların ani qərarla birləşib qeyri-adi mütəşəkkillik, nizam, ağıl və şüur nümayiş etdirərək qüsursuz sistemlə işləyən kainatı, həyat üçün uyğun hər cür xüsusiyyətə malik olan

Yer planetini və saysız-hesabsız kompleks sistemdən ibarət canlıları meydana gətirdiyinə inanmasının sehdən başqa heç bir açıqlaması yoxdur.

Allah Quranda inkarçı fəlsəfənin tərəfdarı olan bəzi şəxslərin etdikləri sehlərlə insanlara təsir etdiklərini Hz. Musa ilə firon arasında baş verən bir hadisə ilə bizə bildirir. Hz. Musa firona haqq dini təbliğ etdikdə firon Hz. Musaya öz bilici sehrkarları ilə insanların toplaşdığı bir yerdə qarşılaşmasını söyləyir. Hz. Musa sehrkarlarla qarşılaşdıqda əvvəlcə onların bacarıqlarını göstərməsini əmr edir. Bu hadisənin danışıldığı ayə belədir:

(Musa:) “Siz atın”, - dedi. Onlar (əsalarını yerə) atdıqda, adamların gözlərini bağlayıb (sehləyib) onları qorxutdular və böyük bir sehr göstərdilər. (Əraf surəsi, 116)

Göründüyü kimi, fironun sehrkarları Hz. Musa və ona inananlardan başqa insanların hamısını sehləyə bilmişdilər. Ancaq onların atdıqlarına qarşı Hz. Musanın ortaya qoyduğu dəlil onların bu sehrini, ayədəki ifadə ilə uydurduqlarını udmuş, yəni təsirsiz etmişdir:

Biz də Musaya: “Əsanı tulla!” - deyə vəhy etdik. Bir də (baxıb gördülər ki,) əsa onların uydurub düzəlttikləri bütün şeyləri udur. Artıq haqq zahir, onların uydurub düzəlttikləri yalanlar isə batil oldu. (Sehrbazlar) orada məğlub edildilər və xar olaraq geri döndülər. (Əraf surəsi, 117-119)

Ayələrdə də bildirildiyi kimi, əvvəllər insanlara sehləyərək təsir göstərən bu şəxslərin etdiklərinin saxtakarlıq olmasının başa düşülməsi ilə sözügedən şəxslər alçalmışlar. Dövrümüzdə də bir sehrin təsiri ilə elmilik adı altında olduqca cəfəng iddialara inanan və bunları müdafiə etmək üçün həyatlarını qurban verənlər əgər bu iddialardan əl çəkməsələr, həqiqətlər tam mənası ilə üzə çıxdıqda və sehr pozulduqda alçalacaqlar. Belə ki, təqribən 60 yaşına qədər təkamülü müdafiə edən və ateist filosof olan, ancaq sonradan həqiqətləri görənlər Malkolm Maqerik təkamül nəzəriyyəsinin yaxın gələcəkdə düşəcəyi vəziyyəti belə açıqlayır:

“Mən özüm təkamül nəzəriyyəsinin xüsusilə tətbiq edildiyi sahələrdə gələcəyin tarix kitablarındakı ən böyük yumor hədəflərindən biri olacağına inandım. Gələcək nəsillər bu qədər çürük və qeyri-müəyyən hipotezin inanılmaz saflıqla qəbul edilməsini heyrlənlə qarşılayacaqlar”. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, səh. 43*)

Bu gələcək uzaq deyil, əksinə, çox yaxın gələcəkdə insanlar “təsadüf”lərin ilah olmasının mümkünsüzlüyünü anlayacaqlar və təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən böyük yalanı və ən güclü sehri kimi tərifi ediləcəkdir. Bu güclü sehr böyük sürətlə dünyanın hər tərəfində insanlar üzərində təsirini itirməyə başlamışdır. Təkamül yalanının sirrinin öyrənməyi bir çox insan bu yalana necə aldandığını heyrlənlənlər və təəccüblənlər qarşılayır.

...Sənin bizə öyrətdiklərimdən başqa bizdə heç bir bilik yoxdur!

Həqiqətən, Sən bilənsən, müdriksən!

(Bəqərə surəsi, 32)